

Adventszemle

HAVONTA MEGJELENŐ TÁJÉKOZTATÓ ÉS GONDOLATÉBRESZTŐ FOLYÓIRAT A KRISZTUS VISSZAJÖVETELÉT VÁRÓKNAK

Ted Wilsonnak, a Generál Konferencia elnökének látogatása Romániában

Adventszemle

„Íme, Én hamar eljövök...”

Küldetésünk, hogy Urunkat, Jézus Krisztust dicsőítsük határtalan szeretete bizonyítékainak ismertetésével. Célunk az, hogy cikkeink és híreink által olvasóink jobban megismerjék a Megváltót, és reménykedve várják közeli eljövetelét.

3 Esemény

Aurel Neațu

Ted Wilson elnök látogatója Romániában

6 Cernica – Adventista Teológiai Intézet

Emanuel Sălăgean

Az Adventista Teológiai Intézet diákjainak ballagása – 2016

7 Igék és jelentésük

Gabriel Ișvan

Ki az egyházból! – Jn 8:7

8 Ügyosztályok

Mihai Maur

Szabadok... de a feddhetlenség rabjai

10 Misszió

Gabriela Istrate

Cselekvő hit

12 Diaszpóra

Erwin Kestner

Román lelkipásztor Franciaországban

15 Vélemények

Mircea Bugescu

Ki javította meg a háztetőt?

16 Külmisszió

Violeta Pițurlea

„Mindeddig megsegített minket az Úr!”

19 Azonosságunk pillérei

Florin Lăiu

A szentély, Ellen White és az első történelmi kihívások (IV)

24 A romániai egyház

Az Olténiai Adventista Egyházterület

28 AMICUS

Mihail Baciu

Amicus Coding Days

30 Gyermeekoldal

Alina Chirileanu

Állítsd fel a helyes sorrendet!

31 Szívtől a szívig

Ted Wilson

Ugyanaz az erő számunkra is!

8

Mi mindannyian, akik Isten Igéjét olvassuk, élünk szabadon Krisztusban! „Mint szabadok, és nem mint akikenél a szabadság a gonoszság palástja, hanem mint Istennek szolgálói. Mindenkit tiszteljük, az atyafiságot szeressük, az Istent féljük, a királyt tiszteljük” (1Pt 2:16–17), és soha ne felejtjük el, hogy „amit akarunk azért, hogy az emberek mi velünk cselekedjenek, mindazt mi is úgy cselekedjük azokkal” (Mt 7:12).

2016. július. A Romániai Hetednapos Adventista Egyház hitnevelő és tájékoztató havilapja. Megjelenik havonta az Unióbizottság irányításával.

Igazgató Balla Lóránd; Főszerkesztő Teodor Huțanu; Tanácsadók Ștefan Tomoiagă, Aurel Neațu, Eduard Călugăru, Florin Istrate, Mihai Maur, Iosif Pașca, Georgeta Pirlitu, Szász Ernő; Különleges munkatársak Romică Sirbu, Dragoș Mușat, Daniel Chirileanu, Florian Ristea; Fordította Papp Andrea és Zakariás Loránd; Szerkesztette Zakariás Loránd; Tördelés Szőcs Erzsébet; Levelezési cím Curierul Adventist (Adventszemle), str. Cuza Vodă, nr. 12, Cluj-Napoca, jud. Cluj, cod 400107; Tel. 0740-100015; E-mail mezeiaron@yahoo.com; Website www.curieruladventist.ro; Nyomtatás Tipografia Fast Print, Șos. Cernica, nr. 101, Pantelimon, jud. Ilfov; Tel. 021/3230020, Fax 021/3230040

ISSN 1842 - 3361

TED WILSON ELNÖK LÁTOGATÁSA ROMÁNIÁBAN

Kétézertizenhat június 8-a, szerda: országunkba érkezett Ted Wilson testvér, az Adventista Világegyház elnöke. A repülőtéren vagyunk, mi, az Unió adminisztrátorai, valamint két gyermek, Mihai és Irina, román népviseletbe öltözve: együtt várjuk, hogy földet érjen a repülőgép, amelyen Ted Wilson és felesége érkezik. Izgulunk, és ez leolvasható az arcunkról és a gesztusainkról. Aggódunk a zsúfolt program miatt, szeretnénk, ha hatékonyan kihasználhatnánk Ted Wilson testvér idejét, és gondolatban tovább imádkozunk, hogy az Úr mindenről gondoskodjon. Sok a tőlünk független, kellemetlenséget okozó tényező, mint például a bukaresti autóforgalom, de meggyőződésünk, hogy Isten mindent ellenőrzése alatt tarthat, ami számunkra képtelenség lenne.

Az idő telik, nehezen ugyan, de végre szemtől szemben lehetünk vendégeinkkel: Ted Wilsonnal és feleségével, Nancy-vel. Könnyedén lépkedve, mosolyogva és kissé fáradtan közeledtek felénk egy közel kétnapos utazás után. Nagyon megörvendtek a két gyermek és a fogadtatás láttán, valamint annak, hogy újra Romániában lehetnek. Készítünk néhány fényképet, és máris a parkolóban vagyunk, sietünk a szálloda felé. Ekkor Wilson testvér egy fontos leckét tanít meg nekünk: ha sietsz és sok a dolgod, állj meg

egy percre és imádkozz! Imádkozunk tehát. Körbeálljuk őt, és meghallgatjuk a Generál Konferencia első, román földön mondott imáját, a repülőtér parkolójában. Később tudtuk meg, hogy nagyon szeret imádkozni. Pár óra múlva már a Cotroceni-i Elnöki Palotában imádkozott. Értékes lecke volt ez számunkra, amiért hálásak vagyunk Istennek.

Az első nap első programja – még a protokoll-fogadás előtt, amelyen jelen voltak az Inter-Európa Divízió és az Euro-Ázsia Divízió képviselői (ez utóbbi tizenkét személyből álló delegáció volt, élén az elnökkel, Mikhail F. Kaminszkivel) – a Speranța TV által készített interjú volt. Az idő túl rövid volt ahhoz, hogy beszélgetni lehessen Ted Wilsonnal, ugyanis 15:30-kor már találkozója volt az Elnöki Palotában.

A dr. Sergiu Nistor professzorral, a Romániai Elnöki Hivatal kulturális és vallásügyi tanácsosával, valamint

dr. Diana Loreta Păun közegészségügyi állami tanácsossal való találkozó rendkívüli alkalom volt az adventista egyház értékeinek képviselőjére és a kapcsolataira. A megbeszélés végén, ahogy azt már említettem, Ted Wilson imádkozott beszélgető partnereiért és az Elnöki Hivatalért. Ez alkalommal megállapodtak egy újabb Cotroceni-i látogatásban, amelyre 2017 februárjában kerül majd sor, s amikor Ted Wilson az ország elnökével is találkozni fog. Jövőre a Generál Konferencia elnöke népes delegációval érkezik Romániába – lelkészekkel és laikusokkal, akik evangelizációs kampányt tartanak majd román prédikátorokkal, presbiterekkel, diákokkal, tanárokkal és gyülekezeti tagokkal, több mint 2000 helyszínen.

Csütörtökön tíz órakor Méhkertben voltunk, Brassó megyében, ahol az elnök találkozhatott a Romániai Egyház intézményeinek igazgatóival és mintegy 400 lelkészével. Időközben csatlakozott hozzánk Duane McKey testvér, a Generál Konferencia Szombatiskola és Személyes Szolgálatok Osztályának igazgatója, feleségével, Kathleen-nel együtt, valamint Mario Brito és Magyarosi Barna, előbbi az Inter-Európa Divízió elnöke, utóbbi pedig a titkára. Ted Wilson elnök tolmácsolta az Úr Igéjét a jelenlévőknek, a lelkészek és a laikus gyülekezeti tagok által végzendő személyes missziót hangsúlyozva, majd a program végén választott a konferenciák részéről érkezett kérdésekre.

Különleges pillanat volt a „Total member involvement” projekt bemutatása. Ștefan Tomoiagă testvér, a Román Unió elnöke is minden egyháztág küldetésben való részvételére buzdított, majd bemutatta a 2016–2017-es misszió-

hetősége nyílt kérdéseket feltenni és javaslatokat előterjeszteni. Este, a sportcsarnokban több mint 1500-an voltak jelen: őket arra lelkesítette Wilson elnök, hogy Jézus követői legyenek: „Éljétek az evangéliumot, és életetek által prédikáljatok szépen az embereknek Istenről!” Az est egy különleges pontja volt, amikor Ted Wilson és felesége, Nancy a szó szoros értelmében megkóstolta a kenyeret és a sót, amelyet fogadásukkor kínáltak nekik.

nárius év stratégiáját, melynek neve: „Hozzá hasonlóan”, mottója pedig: „Menj, és cselekedj ekképpen!”

Pénteken Ted Wilson Marosvásárhelyre utazott. A városi sportcsarnokban rendezett program előtt, amely a környékbeli testvériséghez, és főként a fiatalokhoz szólt, találkoztunk az első romániai adventista kórház tervének kezdeményezőjével, amely alkalommal Ted Wilsonnak le-

Szombaton, hábr zsúfolt volt a programunk, a kiváló szervezésnek köszönhetően minőségi istentiszteletekben volt részünk. Délelőtt Marosvásárhelyről élő közvetítésben követhették figyelemmel az egész országban a tévézők és rádióhallgatók Ted Wilson prédikációját, amelyben arra buzdított, hogy Jézushoz hasonlóan éljünk. A végén, a színpad egyik sarkában, Ted Wilson Vásárhely polgármesteréért, Dumitru Florea úrért imádkozott. Még egyszer láthattam, hogy Wilson testvér nem csak Igét hirdet, hanem alkalmazza is, amit az Ige tanít.

Kolozsváron több mint kétezren vettek részt a nyilvános istentiszteleten, a város régi sportcsarnokában (az eseményre a Bánáti Egyházterületből is érkeztek vendégek, több mint százan). Ted Wilson ezúttal is arra kérte hallgatóságát, hogy tekintetét szegezze Jézusra, hogy erőt és hitet merítsen Belőle és vezetését élvezze.

Látogatása utolsó napján, vasárnap Ted Wilson újra a fővárosban volt, ahol egy rövid interjút adott a Speranța tévének, majd Cernicán részt vett az Adventista Teológiai Intézet diákjainak ballagásán. Elnökünk értékelte az adventista diákokat a lelki életben tanúsított hűségért, a miszsiólelkületért, bátorítván őket, hogy folytassák útjukat, amelyet választottak, emlékeztetvén őket, hogy a fiatalok fontosak és értékesek Jézus Krisztus és a Hetednapi Adventista Egyház számára.

Rövid beszámolómat a Szentlélek erőteljes üzenetével zárom. Ezekkel a szavakkal lelkesítette Ted Wilson az egész romániai Adventista Egyházat: „Prédikáljátok mindig az Evangéliumot, és csak akkor használjátok szavakat is, ha szükséges. Tegyetek állandóan bizonyosságot életek által Isten szeretetéről!” ■

Aurel Neațu, a Román Unió titkára

AZ ADVENTISTA TEOLÓGIAI INTÉZET DIÁKJAINAK BALLAGÁSA – 2016

Ezekben a napokban zajlanak országszerte az oktatási intézményekben a diákbúcsúztató ünnepségek, és ez alól az Adventista Teológiai Intézet sem kivétel: 2016. június 12-én vasárnap tartottuk a ballagást. A végző évfolyam egy zakariási szöveget választott mottójául: „Nem erővel, sem hatalommal, hanem az én lelkemmel” (Zak 4:6).

Az eseményen a végzős diákok és tanáraik mellett jelen voltak diáktársak, szülők, barátok és különleges meghívottak. Közülük megemlítjük a következőket: Ted Wilson, a Generál Konferencia elnöke, és felesége, Nancy, Magyarosi Barna, az Inter-Európa Divízió titkára, Marius Munteanu lelkész, az Inter-Európa Divízió Nevelési Osztályának igazgatója és az Adventista Teológiai Intézet elnöke, valamint Ștefan Tomoiagă, a Román Unió elnöke.

Annak ellenére, hogy a program elhúzódott, csak nagyon kevesen mentek el az ünnepségről a vége előtt, hiszen következtek a fényképezkedés és a gratuláció percei. A bejegyzett üzenetekből tudjuk, hogy a ballagási ünnepély rendkívüli tapasztalat volt mind a végzős diákok,

mind a többi résztvevő számára, és akik három, négy, öt vagy akár több évet is az Adventista Teológiai Intézetben töltöttek, azoknak minden okuk megvan a meglepedésre és a hála.

„Előjog volt számomra, hogy jelen lehettem az Adventista Teológia 2016-os évfolyamának ballagásán. Az elhangzott üzeneteket hallgatván elmondhatom, hogy Isten gazdagon megáldotta ennek az intézménynek a diákjait, akik elkötelezettjei Isten munkájának. Ezt bizonyítják mindazok a szituációk, amelyekben ezek a diákok helyálltak és szolgáltak. Sosem szabad lebecsülni az adventista oktatás fontosságát. Diákjaink elhagyják az egyetem padjait, és bizonyosságot fognak tenni Istenről az oktatásban, a szociális gondozásban és az egyházi szolgálatban. Hiszem, hogy egyre több fiatal fog jelentkezni ennek a különleges intézménynek a képzéseire, hogy felkészítést kaphasson a hármas angyal üzenet utolsó nagy hirdetéséhez”.

Ted Wilson, a Generál Konferencia elnöke

„Elégedett, beteljesült apának érzem magam. Ez minden szülő álma, egy olyan befektetés, amelyet szeretettel tettünk meg. Ezeket a pillanatok szereteteinkkel közösen éljük meg, akik velünk együtt örvendenek. Még gimnazista volt a lányom, amikor azt szerettem volna, hogy adventista nevelést kapjon. Véleményem szerint az a nevelés, amit az adventista oktatási intézmények nyújtanak, a legjobb, amiben gyermekeink és ifjaink részesülhetnek”.

Ionel Tacu, szülő

„Rendkívüli érzés, hiszen egy ötéves periódus ért véget az életemben. Hiszem, hogy az Adventista Teológiai Intézet az a hely, ahol mind intellektuálisan, mind lelkileg fejlődhet az ember, igazi barátságokat köthet, és közelebb kerülhet Istenhez”.

Andrei Bordeanu, az „Egyházi művészettörténelem” magiszteri program végzettje (a cernicai Intézet és az Andrews Egyetem közös projektjének keretében)

A végzősök ballagása az utolsó nyilvános esemény az akadémiái naptárban, de ennek ellenére a tevékenységek folytatódnak, diákok és tanárok számára egyaránt. Hamarosan kezdődnek a licencvizsgák, és július 18. és 25. között tartjuk az első felvételi vizsgaszessziót. Akik szakot szeretnének választani, látogassanak a www.institutadventist weboldalra, vagy érdeklődjenek a következő telefonszámokon: 021-369.53.50 és 0744-685.123. Ugyanebben az időszakban tartjuk a „Dr. Luca” Nővérképző posztliceum felvételijét is. ■

Emanuel Sălăgean, Adventista Teológiai Intézet

Fotó: Byanka Ionescu

KI AZ EGYHÁZBÓL! – JN 8:7

De mikor szorgalmazva kérdezék őt, felegyenesedve monda nekik: Aki közületek nem bűnös, az vesse rá először a követ” – olvassuk János 8:7 versében. Vajon ez a szöveg hatályon kívül helyezi az egyházi fegyelmezés gyakorlatát, amelynek végrehajtói szintén bűnöknek és tévedéseknek alávetett emberek? Nem kellene együtt nőni hagyni a konkolyt és a búzát, míg eljön Jézus (Mt 13:30)? Más szövegek – mint például Mt 18:15–17 versei, amelyekben ugyanaz a Jézus arra tanítja követőit, hogy figyelmeztetni kell a tévedőt, majd megfeddni, és ha nem tér meg, kizárni az egyház soraiból – még jobban bonyolítják a helyzetet.

Az egyház szerepe hirdetni és megőrizni a hitet, az evangélium lényegét úgy, ahogy az a Szentírásban ki van nyilatkoztatva. A gyülekezetnek szülői, szerető magatartást kell tanúsítania, amelyet a segítségnyújtás vágya kell, hogy jellemezzon, ugyanakkor arra hivatott, hogy felelősségteljesen járjon el, az isteni példát követve. Máté 18. fejezetében, a tévedővel szemben valakinek kezdeményezni kell a beszélgetést, szeretettel és a segítségnyújtás szándékával. Ha ez az intés, a további két-három testvér feddése és a közösség felhívása sem téríti meg, akkor „legyen előtted olyan, mint a pogány és a vámszedő. Bizony mondom néktek: amit megkötöttök a földön, a mennyben is kötve leszén, és amit megoldotok a földön, a mennyben is oldva leszén” (Mt 18:17–18).

Jézus szavai ezen helyzetek súlyosságára mutatnak rá. Nemcsak adminisztratív kérdéseknek tartja ezeket, hanem a legfontosabb kérdéseknek, amelyek befolyásolhatják az üdvösséget. Ha egy hívőkből álló csoport felelőssége teljes tudatában figyelmezteti az illető személyt, hogy eltért az Úr akaratától, annak az embernek mélyen el kell gondolkodnia azon, amivel vádolják. Ha igazat ad nekik, kitől távolodott el: emberektől vagy pedig Istentől? Az emberek nem köthetik meg az isteni akarat alapján megkötendő kapcsolatokat, és fel sem bonthatják azokat kényük és kedvük szerint. Az ilyen helyzetekben az Isten rendelései ellen lázadó ember magatartása tulajdonképpen Isten elleni lázadást takar. Ennek az útnak csakis boldogtalan vége lehet, amelyet az egyház figyelmeztetése előz meg. Akárcsak a korinthusi parázna férfi esetében, aki az ő bűne miatt a Sátán kezébe került, kizárásával az egyház mindössze megerősítette az illetőnek a döntését, rámutatván cselekedetei súlyosságára (1Kor 5:5). A kizárástól azt várja el a közösség, hogy a csoport által is igazolt tévedése miatt megszegyenült ember mielőbb visszatérjen a helyes útra (2Thess 3:14).

„Aki közületek nem bűnös, az vesse rá először a követ.” Ebben a szövegben Jézus elsősorban egy konkrét esetre utalt, amelyben mind az asszonynak, mind pedig neki egy csapdát állítottak, amit a házasságtörő partner hiánya is bizonyított. Jézus mondta: aki ártatlan ebben a helyzetben, és aki tanúja volt annak a bűnnek, de nem vesz részt ebben az alattomos összeesküvésben, az vesse a parázna nőre az első követ. Világi értelemben ez a bibliaszöveg önvizsgálatra szólítja a fegyelmezővel megbízott személyeket, és semmiképpen sem helyezi hatályon kívül azokat a textusokat, amelyekben Isten felelősség- és szeretetteljes magatartásra hívja az egyházat a tévedőkkel szemben. Hiszen az illető személy örök életéről van szó.

Jézus senkit sem űz el magától (Jn 6:37), hiszen senki sem jön Istenhez, csak Őáltala (Jn 6:44). Viszont ugyanúgy igaz az is, hogy Jézus senkit sem tart maga mellett erőszakkal. A tévedő gyülekezeti taggal szemben az egyház kifejezi nemtetszését, és akár ki is zárhatja őt a soraiból, mégsem tesz mást ezzel, mint figyelmezteti. És ha az ember válaszol Isten kitaró hívására, kétségtelenül vissza fog akarni jönni a gyülekezetbe.

Következésképpen: **az egyház senkit sem adhat a Sátán kezébe, vagy az Isten kezébe.** Annyit tehet, hogy figyelmeztet és ajánlásokat tesz, nevéen nevezi a bűnt, és felhívást intéz a tévelygőkhöz, hogy járjanak az Úr útján. **Mindig és egyedül az ember dönti el, hogy kinek a kezére bízza magát!** ■

**IGÉK ÉS
JELENTÉSÜK
GABRIEL
IŞVAN**

JÉZUS SENKIT SEM ŪZ EL MAGÁTÓL (JN 6:37), HISZEN SENKI SEM JÖN ISTENHEZ, CSAK ŐÁLTALA (JN 6:44).

Gabriel Işvan, a Munténiai Egyházterület Vallászsabadság és Kommunikáció Osztályának igazgatója

HIRDETÉS

A Lelkiismereti Okok Miatt Elítéltek Egyesületének tagjait ezúton meghívjuk az Egyesület 2016. szeptember 3-án tartandó XXVIII. Konvenciójára. A találkozó színhelye a Câmpina városi „Sălaj” Hetednapi Adventista Gyülekezet imaháza, cím: Sălaj utca 1. szám. Részletekért tárcsázzák a 0744-513.124-es telefonszámot, vagy írjanak e-mailt a fostidetinutiazs@gmail.com címre.

SZABADOK...

DE A FEDDHETELENSÉG RABJAI

„Mint szabadok, és nem mint akiknél a szabadság a gonoszság palástja, hanem mint Istennek szolgálói. Mindenkit tiszteljétek, az atyafiúságot szeressétek, az Istent féljétek, a királyt tiszteljétek.”
(1Pt 2:16–17)

Nagyon sokat köszönhetünk a reformációnak és a reformátoroknak, és sokan feltesszük magunkban a kérdést, hogy milyen lett volna a világunk ha Husz, Luther, Kálvin vagy Zwingli nem állt volna ki felelősségteljesen és bátran a vallás- és lelkiismereti szabadság védelme mellett. Milyen helyzetben lennénk ma, ha akkor és ott ezek a hithősök nem lettek volna készek vállalni akár a halált is? Határozottságuk és áldozatuk által egy alapvető jogot – egy felbecsülhetetlen értéket – szereztek vissza. Néhány éve Genovában és Wormsban jártam, e két, egyháztörténelmileg jelentős városban, a bátorság, hit és szenvedély helyszínén. Remegtem azokon a helyeken, ahol Kálvinnak sikerült újjáélesztenie a gondolkodás, a hit és az Ige birtoklásának szabadságát. Reszkettem az izgalomtól a Worms-i székesegyházban, ahol Luther 1521-ben egymaga állt meg az országgyűlés és Habsburg Károly császár előtt, világgá kiáltván a szabad hitgyakorláshoz való jogot.

Luther és Kálvin: kétségtelenül a kor nagy emberei voltak. De minden elismerésem ellenére, e két titán életében van valami, ami elronditja a róluk alkotott képet: megfélemlítettek a Megváltó azon egyszerű szavairól, amelyek értelmében „amit akartok azért, hogy az emberek ti veletek cselekedjenek, mindazt ti is úgy cselekedjétek azokkal” (Mt 7:12). Kis idővel azután, hogy kijelentették és visszaszerezték a lelkiismereti, gondolkodási és hitgyakorlati szabadsághoz való jogot, azt vesszük észre, hogy a maguk során képtelenek voltak elismerni a tőlük eltérően gondolkodók és hívők véleményét. Úgy tűnik, hogy a nagy reformátor, Luther sem értette meg az Üdvözítő leckéjét. Miután gyökeret eresztett a lutheranizmus, és megszabadult Róma fenyegetésétől, rendkívül hamar szintén intoleránssá vált a valdensekkel, anabaptistákkal vagy a zsidókkal szemben. 1563 októberében Kálvin halálba küldi Szervét Mihályt eretnekség vádjával, csak azért, mert néhány hitpontban eltértek a véleményeik. Sokan szenvedtek a kálvinizmus elnyomása miatt, amely sok esetben ugyanolyan türelmetlen volt, mint a római inkvizíció. VI. Eduárd angol

király napjaiban egy lord Somerset-nek írt levélben Kálvin az anabaptisták mielőbbi kivégzését sürgeti. A protestantizmus immár szabad volt, de a gonoszság ruháját öltötte magára. Szabadon élt, de nem tudta, mi az igazi szabadság.

A szabadság igazi értelme

Létezése során az ember mindig is vágyott a szabadságra. A filozófusok megpróbálták meghatározni a jelentését, ez képezte bölcséleti foglalatosságaik csúcsát. A szabadság fogalmát az idők során sokféleképpen alkalmazták, sokszor ellentmondásosan. Amikor például a korlátozásoktól való mentességgént értelmezték, a szabadság a lezüllött emberi természettel egyesülve gyakran pokollá változtatta az életet. Emiatt folyton keresték a szabadság igazi értelmét, annak a szabadságnak az értelmét, amely beteljesülést és boldogságot szerez.

A szabadság érték, ahogy azt Cicero is mondta: „A szabadság egy felbecsülhetetlen értékű tulajdon.” Az emberi egzisztencia része, az ember alapvető joga, melyet Istentől kapott. „A szabadság az ember isteni jellemvonása” – mondta Petre Ţuţea román filozófus. Egyes bölcselők szerint szabadnak lenni azt jelenti, hogy azt teszünk, ami jól esik, de nem ez az igazi értelme a szabadságnak. Az igazi, boldogságot eredményező szabadság erkölcsi és jogi törvényeknek alávetett fogalom, ahogyan arra Abraham Lincoln is utalt: „A szabad ember nem azt teszi, amit akar, hanem ami helyes.”

Péter apostol számára a szabadságnak csak akkor van értelme, ha az ember teljességében Istentől függ. „Mint szabadok, és nem mint akiknél a szabadság a gonoszság palástja, hanem mint Istennek szolgálói” (1Pt 2:16). Üdvözítő Jézusunk, aki igazán szabad volt, a boldogító szabadság megalkotójaként a következő meghatározását adja a szabadságnak: „Íme, jövök; a könyvtekercsben írva van felőlem, hogy teljesítem a te akaratodat; ezt kedvelem, én Istenem, a te törvényed keblem közepette van” (Zsolt 40: 8–9). Ez az a nagy igazság, amely valóban szabadokká teszi Jézus követőit (lásd Jn 8:32).

JÉZUS A SOKASÁG
ELŐTT MEGHATÁR-
ROZTA A SZABAD-
SÁG, AZ ÁLTALA
HOZOTT, BÜNTÖL
ÉS ANNAK KÖVET-
KEZMÉNYEITŐL
– A HALÁLTÓL –
VALÓ SZABADULÁS
FOGALMÁT.

A Szentlélek gyümölcseinek ruhájába öltözött szabadság

Akárcsak a szivárvány színeibe öltözött fény, az igazi, boldogságot hozó szabadság is az áldások több színű árnyalataiban nyilatkozik meg. Az Alkotótól való teljes függőség kapcsolatában a kereszténynek szabad jónak, önzetlennek, kedvesnek, szelídnek és türelmesnek lennie, tiszteletudónak és illedelmesnek, szabad szolgálnia és szeretnie, még azokat is, akik ezt nem érdemelnék meg, szabad megbocsátaniuk, bárkinek, bármikor, akárhányszor.

Péter szenvedett, amikor látta, hogy kora egyháza még nem képes úgy élni, hogy igazán boldog legyen. Nem ítéli el ezért, hanem szeretettel és türelemmel tanácsolja, mint aki egykoron szintén képtelen volt felemelkedni a Mester elvárásaihoz. Habár hosszú évek teltek el azóta, ifjúsága gonoszságai sebhelyekként nyomot hagytak a lelkén. Ő is áment mondott, amikor Jakab és János Samáriában Istenhez kiáltott, hogy tűz jöjjön le az égből. Amikor Jézus rájuk bízta a Golgota titkait, ő maga is türelmetlennek bizonyult. Mennyire bánta, hogy még hétszer is kész volt megbocsátani, amikor a szabadság megkövetelte, hogy hetvenszer hétszer is megtegye! És mennyire szépen bánt vele Jézus! De Péter most már igazán szabad volt, úgy beszél és gondolkodik, mint Jézus, úgy él, mint Jézus! Engedelmességben teljesen alávetvén magát Isten akaratának, Péter szereti testvéreit, tiszteli az embereket, becsüli a hatóságokat. Az igazi szabadság a Szentlélek gyümölcseinek ruhájába öltöztette őt, és az általa pásztoroltakat is szabadoknak akarta látni: szabadoknak és boldogoknak, hogy Istennek engedelmessé váljanak.

Az igazi szabadság a mennyhez való tartozás jele

Földönkívülieknek tűnnek a Hegybeszéd gondolatai, amelyek a Föld szabad embereihez – a mennyországhoz és az örök élethez szükséges útlevelel birtokosaihoz – szólnak. Jézus már születése helyén, Názáretben érintette a felszabadulás témáját: „Az Úrnak lelke van én rajtam, mivelhogy felkent engem, hogy a szegényeknek az evangéliumot hirdessem, elküldött, hogy a töredelmes szívűeket meggyógyítsam, hogy a foglyoknak szabadulást hirdessek és a vakok szemének megnyílását, hogy szabadon bocsássam a lesújtottakat, hogy hirdessem az Úrnak kedves esztendejét” (Lk 4:18). Majd a sokaság előtt meghatározta a szabadság, az általa hozott, büntől és annak következményeitől – a haláltól – való szabadulás fogalmát. A szabadságot az Úrban meglelők életében nem uralkodik többé az emberi természet: „Ne álljatok ellene a gonosznak, hanem aki arcul üt téged jobb felől, fordítsd felé a másik

orcádat is. És aki törvénykezni akar veled és elvenni a te alsó ruhádat, engedd oda neki a felsőt is. És aki téged egy mérföldútra kényszerít, menj el vele kettőre. Aki tőled kér, adj neki; és aki tőled kölcsön akar kérni, el ne fordulj attól. Hallottátok, hogy megmondatott: Szeresd felebarátodat és gyűlölöd ellenségedet. Én pedig azt mondom néktek: Szeressétek ellenségeiteket, áldjátok azokat, akik titeket átkoznak, jót tegyetek azokkal, akik titeket gyűlölnek, és imádkozzatok azokért, akik háborgatnak és kergetnek titeket. Hogy legyetek a ti mennyei Atyátoknak fiai, aki felhossa az ő napját mind a gonoszokra, mind a jókra, és esőt ad mind az igazaknak, mind a hamisaknak. Mert ha azokat szeretitek, akik titeket szeretnek, micsoda jutalmát veszitek? Avagy a vámszedők is nem ugyanazt cselekeszik-é? És ha csak a ti atyátokfiat köszöntitek, mit cselekesztek másoknál többet? Nemde a vámszedők is nem azonképpen cselekesznek-é? Legyetek azért ti tökéletesek, miként a ti mennyei Atyátok tökéletes” (Mt 5:39–48).

Viszonyuljunk így felebarátainkhoz, és meg fogják tudni, hogy Ahhoz tartozunk, Akik az Út, az Igazság és az Élet... vagy másképpen szólva: az Igazi Szabadság!

Epilógus helyett. „A lelkiismeret terén a lelket szabadon kell hagyni. Senkinek nem szabad uralkodnia a másik elméjén, mások helyett ítélkeznie, vagy előírnia, hogy mit kell tennie. Isten minden léleknek megadja a szabadságot, hogy gondolkodjék, és saját meggyőződéseit kövesse. Mindenkinél közülünk számat kell adnia saját magáról Isten előtt. Senkinek sem áll jogában egyéniségét követendő példaként állítani mások elé. A menny angyalai nem uralkodni jönnek a földre, és azért, hogy megköveteljék az emberek tiszteletét, hanem hogy együttműködjenek velük az emberiség javáért” (Ellen G. White, *Akit évezredek óta várunk*, 449).

Kívánom, hogy mindannyian, kik Isten Igéjét olvassuk, szabadon élhessünk Krisztusban! Tehát „mint szabadok, és nem mint akiknél a szabadság a gonoszság palástja, hanem mint Istennek szolgálói. Mindenkit tiszteljétek, az atyafiúságot szeressétek, az Istent féljétek, a királyt tiszteljétek” (1Pt 2:16–17), és soha ne felejtsetek el, hogy „amit akartok azért, hogy az emberek ti veletek cselekedjenek, mindazt ti is úgy cselekedjétek azokkal” (Mt 7:12). ■

Mihai Maur, a Bănăți Egyházterület elnöke

**AZ IGAZI
SZABADSÁG
MIHAI
MAUR**

**ABBÓL, AHOGYAN
MÁSOKHOZ VISZONY-
LUNK, A JÉZUS
PÉLDÁJÁT KÖVETVE,
AZ EMBEREK MEG-
TUDJÁK, HOGY AHHOZ
TARTOZUNK, AKI AZ
ÚT, AZ IGAZSÁG ÉS
AZ ÉLET – A VALÓDI
SZABADSÁG.**

CSELEKVŐ HIT

Szép, nyugodt téli délután volt. Nagy izgalmak közepette léptem be egy bárladi család lakásába, amelyben a vezényszavak az utolsó évben a következők voltak: „Isten minket is meg fog hallgatni!” **Ionuț Pleșu és családja** számára az a nap a menny válasza volt könnyek közt mondott imáikra. Ionuț mozgáskorlátozott személy, kétéves kora óta tolókosiban kénytelen élni. Felesége, Maria Magdalena súlyos egészségi problémákkal született, és szintén kerekesszékekben él. Lányuk, Felicia, aki nemrég töltötte be az egy évet, szép, egészséges, életteli gyermek – a két szülő vigasza.

Ionuțot és családját a bárladi adventista lelkipásztor, Willy Cotruță által ismertem meg, aki megértette, hogy egy lelkész küldetése több, mint az igehirdetés: szolgálat. A Pleșu család hallott a romániai ADRA-ról és terveiről, és őszintén vártak ránk. Meg voltak győződve arról, hogy Isten nehéz helyzetükre és szenvedésükre fordítja tekintetét, és meghallgatja könyörgéseiket. Az az öröm, amit az arcukon láttam azon a téli délutánon, segített jobban megértenem az Üdvözítő szavait: „Kérjétek és adatik néktek; keressetek és találtok; zörgessetek és megnyitattik néktek” (Mt 7:7).

Ionuț Isten ígéreteire építve arról álmodozott, hogy egyszer egy házuk lesz, most pedig meggyőződéssel állítja, hogy ha elhiszszük, amit Isten mond, álmaink valósággá válhatnak. Ionuț értette meg velünk újfent, hogy ha meg tesszük az első lépést, Isten melénk áll és segít megtennünk a második lépést is. Egy házat szeretett volna magának és családjának, de nem ült ölbe tett kézzel: nap mint

nap kiment a bárladi piacra, ahol feleségével együtt készített karkötőket árult. Az ADRA úgy döntött, hogy a „Végre otthon!” program keretében házat épít számukra, amelyben ez a testi fogyatékosokkal küzdő család megfelelő életet élhessen. A „Végre otthon!” projekt az ország és világ minden tájáról összegyűjtötte a nagylelkű adományozókat. Szponzorok és önkéntesek szép erőfeszítést tettek, és rekordidő alatt (nem egészen két hónap alatt) valóra váltották Ionuț álmát.

Emilia értelmes, szép kislány, aki kilenc évesen arról álmodozik, hogy orvos lesz. Díjnyertes tanuló, minden tantárgyból jeles. Habár csak másodikos elemista, annyira szeret olvasni, hogy szenvedélyével kitűnik osztálytársai közül. Ritkaság számba megy, főként falun, az olyan gyermek, akinek fontosak a könyvek. Emilia egy ilyen gyermek. Habár egy szegény településen él, minden héten könyveket kölcsönöz az iskola könyvtárából. Emiliát Parava helység Polgármesteri Hivatala ajánlotta az ADRA „Iskolába akarok menni!” nevű projektje koordinátorainak figyelmébe. Amikor az első szociális ankétot készítettük, egy egyszerű kis viskóban fedeztük fel őt és testvéreit, egyszerű családi körben. Szülei szorgalmasak voltak, és azon túl, hogy előteremtették számukra a kenyeret, példát is mutattak nekik a helyes, erkölcsös életvitelben. Azóta többször is meglátogattuk őket, s ma már együtt imádkozunk és beszélgetünk Istenről, a Bibliáról, s a család öt gyermeke szomjúhozva hallgatja a csodálatos történeteket.

A **szociális küldetés** ösztönző kihívás számunkra, ugyanakkor prioritás kellene, hogy legyen a keresztény egyházak – és minden keresztény ember – számára is. A történelem folyamán a szegénység bizonyult a legnagyobb és leggyakoribb próbatételnek. Legfőként fizikai nyomokat hagy maga után, de a miatta keletkezett lelki és érzelmi zavar sokkal lesújtóbb, mint a fizikai, főleg a gyermekek esetében. Egy olyan társadalomban, amelyben a másik ember szárnyainak letérése sporttá avanszálódott, Isten felszólít bennünket,

hogy éljünk úgy, mint Üdvözítőnk, és tegyük boldogokká felebarátainkat. Az igazi élet a másokért élt élet, amelyben sebeket kötözünk be, szárnyakat erősítünk meg, újjáépítjük, amit mások lerombolnak, örömet lopunk a nélkülözők tekintetébe, mosolyt a könnyek áztatta arcokra. Krisztus Urunk élete a mi életünk kell, hogy legyen: „Mert az embernek Fia sem azért jött, hogy néki szolgáljanak, hanem hogy Ő szolgáljon, és adja az Ő életét váltságul sokakért” (Mk 10:45).

Rohanásunkban gyakran megfeledkezünk arról, hogy az idő korlátoz minket, hogy az élet hamar eltelik, és fokozatosan elveszítjük

felebarátaink iránti emberiességünket, jóságunkat, érzékenységünket. Túlságosan gyakran, öntudatlanul is kiakasztjuk életünk ajtajára a „Ne zavarj!” feliratú táblát, mert szeretjük a kényelmet, a biztonságot, a lelki szedentarizmust. Amikor a Földön élt, az Üdvözítő példát mutatott arra vonatkozóan, hogy mi a hiteles szeretet, az előítélet nélküli szolgálat és az őszinte

önfeláldozás azokért, akik – számításaink szerint – ezt nem érdemelnék meg. Ezért hiszem azt, hogy így vagy úgy, újra meg kell tanulnunk az igazi áldozathozatal és szolgálat értelmét, amely kétségkívül egy értelmes élet áldásait árasztja majd ránk, s amely összhangban van Isten küldetésével, amely küldetés teljesítése végett hívott életre minket mint népet. John Stott teológus mondotta: „Egy egyház sikere nem a diplomaiban, hanem az utcákon ismerszik meg.”

Az ADRA moldvai projektjei közül, amelyeket évente futtatunk, megemlítjük a következőket: „Iskolába akarok menni” (150 kedvezményezett tanuló); „Végre otthon!”; „Termékeny kertek”; „Támogatás mindenki számára”; „Újjáépített remények”; „Reménység a vizek felett”. A „Gyermekálmom” nevű projektünket Moldvában immár az ötödik éve valósítjuk meg. A program kedvezményezettjei az „Iskolába akarok menni” program kiváló eredményeket elérő tanulói, akik egy hetet egy ajándéktáborban tölthetnek Dorna Vátrán. Más gyermekek énekszolgálatot végeznek ebben a táborban: a bákói Cantassimo és a matcai Celest Harmony gyermekkórus tagjai, Simida Gherghe karmester vezetése alatt, partnereink ebben a projektben, és évről évre részt vesznek a „Gyermekálmom” nevű humanitárius hangversenyen.

A Moldvában megvalósított ADRA-projektek – több tíz, a gyülekezetek tagjai által végzett szociális programok mellett – több tucat önkéntest és szponzort gyűjtnek egybe, és áldott alkalmaknak bizonyulnak mind a kedvezményezettek, mind a szolgálattevők számára. Az ilyen tervek segítenek közelebb kerülni a szükségben lévő emberekhez, segítenek lerombolni az előítéletek válaszfalait, könnyebben barátkozunk felebarátainkkal és a hatóságokkal, ugyanakkor gyülekezeteinket is felélénkíti, egységüket megerősíti.

Hála és köszönet elsősorban Istennek, aki mellettünk van minden projektünkben, de mindazoknak is, akik idejükből és pénzükből áldoznak, hogy mások is áldva legyenek. Imám az, hogy Isten jutalmazza meg őket, és őrizze meg szokásukat, hogy felebarátaikon segítenek. Mindaddig, míg szolgálhatunk, tegyük ezt szeretettel, meg lévén győződve afe-

lől, hogy szolgálatunk által az embereknek esélyük van megismerni Istent.

Meghívlak téged is, hogy csatlakozz hozzánk... Ha a te szíved is a szociális küldetésért dobban, és szeretnél felejthetetlen tapasztalatokat szerezni az önkéntesek csapatában, szeretettel várunk a csapatunkban. Számunkra a szolgálat egy életmód. Ha szeretnél másoknak egy morzsányit átadni azokból az áldásokból, amelyekkel Isten elhalmozott téged, ne habozz, és keress meg minket, mert együtt enyhíthetünk ennek a világnak a fájaldalmán. ■

**ADRA
MOLDVA
GABRIELA
ISTRATE**

**ISTEN FELSZÓLÍT
BENNÜNKET, HOGY
ÉLJÜNK ÚGY, MINT
ÜDVÖZÍTŐNK,
ÉS TEGYÜK BOLDOGOKKÁ
FELEBARÁTAINKAT. AZ IGAZI
ÉLET NEM MÁS, MINT
A MÁSOKÉRT ÉLT ÉLET.**

Gabriela Istrate, szociális gondozó, a romániai ADRA projekt-koordinátora

ROMÁN LELKIPÁSZTOR FRANCIAORSZÁGBAN

Nagy öröm számomra, hogy romániai testvéreimnek írhatok, és köszönöm az Adventszemlének a lehetőséget, hogy elmondhatom, milyen fajta tevékenységet folytatok Franciaországban.

Miután Németországban elvégeztem a teológiát, 1996-tól lelkész-ként dolgoztam a bukaresti Popa Tatu és Militari gyülekezetekben, 1999-től pedig a konstancai Speranța és Dumbrava Roșie kerületben. Áldott időszak volt az számomra, amiért köszönetet mondok Istennek. Sok szép emléket őrzök a szívemben híveimről és munkatársaimról.

2008-ban meghívást kaptam az Észak-Franciaországi Egyházterülettől, hogy Párizsban szolgáljak lelkész-ként: Emil Lazăr prédikátorkollégám két román ajkú kerületéből az egyiket én vettem át. 2011 januárjától kezdődően a román gyülekezetek mellett francia gyülekezeteket is pásztoroltam, 2014 őszétől pedig kizárólag francia gyülekezeteim vannak.

A kerület, amelyben a jelen pillanatban szolgálok, egy 30–40 fős csoportból, két kétszáz fős és egy négyszáz fős gyülekezetből áll.

A franciaországi gyülekezetek jellegzetességei

A következőkben szeretnék pár szóban a franciaországi gyülekezetek jellegzetességeiről írni, összehasonlításképpen a romániai gyülekezetekkel, de a lelkészi munka specifikumaira is ki fogok térni.

Vallásos szempontból Franciaország egyedi, és ezt nagyrészt a Francia Forradalomnak köszönheti. Itt az állam nem ismeri el az egyházakat – egyiket sem –, az állami munkahelyi felsorolásban nem szerepel a „papi” és a „lelkipásztori” szolgálat. Ahhoz, hogy működhessen és az állam elismerje létezését, minden gyülekezetnek, egyházterületnek és a Francia Uniónak is alapítania kellett két kulturális egyesületet: az egyik az istentiszteleteket szervezi meg, a másik pedig az ifjúsági tevékenységeket, a szombatiskolát és az evangelizációs kampányokat, amelyek a francia állam szemében kulturális aktivitások.

Gondolhatják, hogy mennyi bonyodalmat okoz ez a komplikált helyzet! Vegyük csak a gyülekezeti tagsági státuszt: egy megkeresztelt adventista személy tagja az egyháznak, és tagja két kulturális egyesületnek. Egy másik nagy gond, hogy a francia adótörvény nem teszi lehetővé, hogy a tizedből összegyűlt összegeket, amelyek az egyik kulturális egyesület számlájára gyűltek össze, ifjúsági vagy evangelizációs tevékenységek támogatására használhassák fel, amelyek

a másik kulturális egyesület tevékenységi körébe tartoznak.

Nagyon sok bölcsességre és sok adminisztrációs munkára van szükség ahhoz, hogy az egyház legális keretek között működhessen. Még inkább nehezíti a helyzetet, hogy a francia társadalmat velejéig áthatja az ateizmus, és rendkívül nehéz vallásról beszélni az emberekkel.

Az adventista egyházban kisebbségben vannak a fehér bőrűek, az úgynevezett „métropolitain” tagok. A közösségek legjava a tengerentúli francia területekről származik, főleg a Francia-Antillákról, Guadeloupe-ről és Martinique-ről, ahol számottevő adventista jelenlét van. A hetvenes évekkel kezdődően egyre többen érkeztek az Antillákról Párizs környékére munkát keresni. Jelenleg ők képezik gyülekezeteink többségét, habár szinte mindenik gyülekezetünk fajilag és kulturálisan vegyes közösség. Az Antillákon kívül sokan érkeztek Haitiből, Afrikából, Indiából, Mauritiusról, Madagaszkárról, Brazíliából és európai országokból is.

Sosem gondoltam volna, amikor elkezdtem a lelkészi munkát Bukarestben, hogy Isten francia gyülekezetek pásztorolásával fog megbízni, amelyekben én vagyok az egyetlen fehér bőrű. Azt is el kell viszont mondanom, hogy saját magam győződtem meg: a faji és kulturális különbségek nem választanak el egymástól, hanem még jobban összekovácsolnak, mivel mind hetednapú adventisták vagyunk, és ugyanabba az irányba haladunk.

Rendkívüli fogadtatásban volt részem a francia gyülekezetek részéről, és egyetlen pillanatig sem éreztem, hogy fenntartással lennének irántam a kulturális másság miatt. Egyébként a román adventizmusnak, amelyet itt képviselek, nagyon kedvező a megítélése. A francia testvérek csodálattal figyelik a romániai egyház megvalósításait, hogy hány iskolát, gimnáziumot és egészségközpontot alapítottunk. 2016 júliusára teljesen lefoglaltuk a francia testvérek számára a Podiș-i életmódközpontot, és vannak még kéréseink további foglalatásokra is.

Nos tehát, miben különbözik egy színes bőrűekből álló francia gyülekezet egy romániai gyülekezettől? Az istentiszteleteinken fontosabb helyet foglal el a zene az idő szempontjából, mint az otthoni gyülekezetekben. A kezdés és az adományok begyűjtése után dicsőítő énekek következnek. Általában az egész gyülekezet részt vesz az éneklésben (három-négy énekről van szó). Többnyire nem a zongora kíséri az énekeket, hanem egy-két

kántor, de akár négy is. Ha jól megválogatják az énekeket, nagyon szépen bevezetik a prédikációt.

Egyébként el kell mondanom, hogy az Antillákról származók rendkívül tehetségesek az éneklésben. Tízből nyolc akár szólista is lehetne. De vannak itt is gondok: egy ideje bevezették a dobok használatát, amely téves útra tereli az egyházi zenei gyakorlatot. Dolgozunk azon, hogy mérsékeljük az új tendenciákat, és javítsunk, ahol lehet. De ha minden rendben van, és nincsenek ezek a zavaró tényezők, az élmény fenséges. Az énekeket nem akkor, helyben választják ki, hanem egy hónappal előre, egy zenei bizottság keretében.

És itt eljutottunk egy lényeges mozzanathoz. A gyülekezeteknek nagyon sok tevékenységük van. Annyira sok, hogy rendkívül nehéz helyet találni a szombat délutáni és vasárnapi tevékenységekhez. És mondják, hogy náluk, az Antillákon még népesebbek az összejövetelek. Ezek az emberek gyakorlatilag szinte minden szabadidejüket a gyülekezetben, illetve annak aktivitásaiban töltik. A lelkésznek nem szükséges mindeniken részt vennie ahhoz, hogy működjének. A laikus tagok vezetik le a legtöbbjüket.

Fontos szerep jut a presbitereknek. Az igehirdetésen és taglátogatásokon kívül nagyon sok egyéb problémát is megoldanak, még mielőtt a lelkész tudomására jutnának azok. Ugyancsak ők készítik fel a házasulandókat és bizonyos esetekben még a keresztelendőket is. A bizottságon kívül egy rendszeresen ülésező presbitériumi tanács is működik a gyülekezetekben.

A választásokat nem szombaton tartják, hanem hétköznapokon, és sokáig elhúzódhatnak. Általában márciusban-áprilisban tartják, és május-júniusban kerül sor a szavazásra. A régi csapat egészen szeptemberig tisztségben marad, ekkor veszik át a stafétát az újonnan választottak.

Az esküvői szertartások is különböznek a miinktől. Általában nagyon sok személyt hívnak meg a vacsorára, de nincs szó lakomázásról. A vacsora eléggé egyszerű: egy aperitívből, egy főételből és egy desszertből áll. A résztvevőknek nem kötelező ajándékot vagy pénzt adni az ifjú párnak, az esküvői vacsorát úgy értelmezik, mint egy közösségi alkalmat.

Ami a hitelveket és az életmódot illeti, az Antillákról származó személyek felfogása nagyon hasonlít a romániai adventistákéhoz.

**UGYANAZ
AZ IRÁNY
ERWIN
KESTNER**

**A FAJI ÉS KULTURÁLIS
KÜLÖNBSSÉGEK NEM
VÁLASZTANAK EL
MINKET EGYMÁSTÓL,
HANEM MÉG JOBBAN
ÖSSZEKOVÁCSOL-
NAK, MIVEL MIND
HETEDNAPI ADVEN-
TISTÁK VAGYUNK,
ÉS UGYANABBA AZ
IRÁNYBA HALADUNK.**

Francia humanitárius akció Romániában

Cikkem utolsó részében szeretnék pár szót említeni életem egyik legszebb tevékenységéről, amelyet Isten kegyelméből megszervezhettem, s amely demonstrálja, hogy túl a faji és kulturális különbözőségeken, a legfontosabb az, hogy egyetlen népet alkotunk.

Még amikor Romániában lelkészként dolgoztam, elkezdtem humanitárius táborokat szervezni. Először Topánfalván (Câmpeni, Fehér megye), majd 2014-től Dorna Vátrán. Ezeknek az akcióknak elsősorban az volt a céljuk, hogy lehetőséget nyújtsunk a francia fiataloknak megismerkedni

a romániai szegénységgel és nehézségekkel, valamint átélni a segítségnyújtás felemelő tapasztalatát. Kellemesen meglepett az antillákbeliek lelkesedése, hogy részt vegyenek ebben a projektben, annyira, hogy nagyon nehéz volt mindeniküket felírni az akcióra.

Ha 2014-ig a humanitárius táborok egy-egy hétig tartottak, 2015-ben és 2016-ban két-két hétre volt szükség, hogy minden résztvevőt fogadhassunk. A 2016. április 17-e és május elseje között rendezett táborban 40 személyt láthattunk vendégül, két turnusban. Az akciót anyagilag franciaországi és romániai gyülekezetek támogatják. A tavaly és az idén jótékonysági koncertet is tartottunk a romániai gyülekezetekkel közösen, és összesen 6000 eurót sikerült összegyűjtenünk a szegények számára.

Amint megérkezünk Romániába, a hazai gyülekezetek jelentései alapján tudjuk, kik azok a személyek, akik segítségre szorulnak. Az összegyűjtött pénzzel élelmet vásárolunk, 15–20 kilós csomagokat készítünk, és elmegyünk az éhezőkhoz, átadjuk a csomagokat, beszélgetünk, éneklünk és velük együtt imádkozunk. A résztvevők minden alkalommal csodálkoztak azon, ahogy házaikba befogadták őket az emberek, és hogy a szegénység ellenére a házak többsége tiszta volt. Sok kedvezményezett jobban meghiúsította az, hogy meglátogattuk őket és imádkoztunk értük, mint az, hogy csomagot készítettünk a számukra.

A humanitárius tábor résztvevői kivétel nélkül ledöbbsentek a szegénység láttán, valamint azon, hogy a nehézségek ellenére ezek az emberek mégis megőrizték méltóságukat. Az ifjak megígérték szüleiknek, hogy soha többé nem lesznek elégedetlenek azzal, amijük van. És ami még ennél is több: felfedezték az igazságot, amely e bibliai kijelentésben rejlik: „Jobb adni, mint kapni.” Megtapasztalhatták azt az örömet, amit a jótétemények jelentenek. Románia rendkívül érdekes országnak tűnt számukra, nagyon tetszett nekik a táj szépsége, és főleg az, amilyen fogadtatásban részüket volt. És ami a legjobban megörvendeztetett: mindannyiukat lenyűgözte a romániai adventizmus, a gyülekezeti tevékenységek, az adventista imaházak szépsége.

2016. április 30-án szombaton Pătrăuți-ban voltunk, Suceava megyében, és mint minden alkalommal, ez a szombat is egy sikeres, szolgálatra szánt, fárasztó hét megkoronázása volt. Az ifjú antillákbeliek és a Pătrăuți-i fiatalok hamar megbarátkoztak egymással, és annyira jól megértették egymást, hogy este nagyon nehéz volt az elválás.

Amint mondtam már, néhány évvel ezelőtt el sem tudtam volna képzelni, hogy Isten egy ilyen áldott szolgálatra fog elhívni, de most már tudatában vagyok annak, hogy mindezt Neki köszönhetem. Ha elfogadjuk hívását, gazdagon megáld minket.

Remélem, hogy sikerült pár hiteles „pillanatfelvételt” készítenem franciaországi tevékenységemről. Az Adventszemle minden olvasójának azt kívánom, hogy tapasztalja meg Urunk és Üdvözítőnk szolgálatának örömét. Mindannyiunknak tudnunk kell, hogy Istennek van egy népe, amely jóllehet szét van szórva az egész földkerekségen, és különböző kultúrákat képvisel, ugyanabba az irányba halad, és teljesíteni fogja a rá bízott küldetést. ■

Erwin Kestner, franciaországi lelkész

KI JAVÍTOTTA MEG A HÁZTETŐT?

Márk 2:1–4 verseiben egy rendkívül érdekes történetet olvashatunk. Jézus visszatért Kapernaumba, és sokaság gyűlt össze köréje, hogy beszédét hallgassa. Evangelizáció a javából, ahogyan ma mondanánk. Eddig semmi szokatlan, de történt valami, amihez foghatót ritkán hall az ember.

Engedjük szárnyalni a képzelőerőnket, és menjünk el mi is a Simon házába, amely zsúfolásig telve volt. Jóllehet a hallgatóság a felkészültség és a szándék tekintetében vegyes volt, mégis tökéletes csend volt a házban: egyedül Jézus beszélt! Jelen voltak az igazság őszinte keresői, kíváncsiak, betegségek és lelki fájdalmak miatt szenvedők, de farizeusok és írástudók is, akik okokat kerestek Jézus megvádolásához. Miközben Jézus beszélt, egyszer csak zaj hallatszott fentről, a tetőről, majd por és törmelék esett a szobába.

Földrengés volt? Nem. Jézus abbahagyta beszédét. Simon csodálkozva nézett a plafonra, amelyen egy rés keletkezett, majd négy férfi egy rögtönzött hordágyon fekvő beteget engedett le a hasadékon keresztül a helyiségbe. Ha a Simon helyében lettem volna, nem tudom, hogy reagáltam volna, ha így megrongálják a házamat... Tény, hogy ennek az öt férfinak a hite és vágya, hogy Jézus elé kerüljenek, minden akadályt legyőzött. Még a ház kemény tetőszerkezetét is.

Abban a korban és azon a vidéken a házak teje egyszerű volt – lapos, mint egy terasz, amelyre egy külső létra segítségével lehetett feljutni. A bibliai leírás a gyógyítás csodájával folytatódik, de nem tér ki egy érdekes részletre, amelyen szeretném, ha elgondolkodnánk: ki javította meg a háztetőt? Miután megtörtént a csoda, a jelenlévők mind hazamentek, de a gazda ott maradt a meglékelt háztetővel. A Biblia nem ad választ erre a kérdésre, majd az örökkévalóság fog. De addig is, szerintem érdemes elgondolkodnunk egy kicsit ezen a kérdésen.

Jelen voltak farizeusok és írástudók is, de azzal a céllal, hogy kémkedjenek Jézus után, feljegyezzék a szavait, és ezek alapján utólag megvádolják. Biztos, hogy nem ők javították meg a tetőt. Akkor a kíváncsiskodók? Nem hinném. Ők eljönnek, meghallgatják az előadást, és miután kielégítették kíváncsiságukat, távoznak. Simon? Meglehet, de nem ez lett volna a normális: felajánlja a lakását, s még a kárt is ő fizesse? A meggyógyított, vagy annak barátai? Örömük túl nagy volt ehhez, lelkesen távoztak a helyszínről. Jézus? Tetszene, ha

Ő lett volna, de hát mindent Ő tegyen? Szerintem a tetőt egy halk szavú, szorgalmas hívő javította meg, valaki, akit nem kell gyülekezeti tisztségbe választani ahhoz, hogy tegyen valamit felebarátiért, s aki jól ismeri a parancsot: „ne tudja a jobb kéz, mit tesz a bal.” Egy egyszerű ember, tele szeretettel és vágygal, hogy segítsen embertársain. És ismertető jegyeinek listáját tovább folytathatnánk.

Egy olyan világban élünk, amelyben csakis egy ilyen ember szakít időt arra, hogy segítsen az embereken. Fájdalmas látványt mutatnak a mindenütt „megbontott háztetők” – a családban, a gyülekezetben, a társadalomban. Elég, ha körülnézünk. Egy spanyol közmondás szerint „nem az a vak, aki nem lát, hanem aki nem akar látni”. Az, aki közömbösen elmegy egy „megbontott házfedő” mellett, és azzal nyugtatgatja magát, hogy az nem tartozik rá. De hát vajon nem ez a mi küldetésünk: megjavítani a „tönkretett háztetőket”? Megváltónk, amikor újra megjelenik, nem azt a kérdést szegezi nekünk, hogy hány prédikációt tartottunk, hanem hogy hány „háztetőt” javítottunk meg.

Feladatot bízok rád: kezd el a saját „tetőd” megjavítását, majd folytasd a másokéval! Írásomat azzal a kérdéssel zárom, amelyet a Jeruzsálemből érkezett küldöttség Jánosnak tett fel, és amely mindannyiunkhoz szól: „Kicsoda vagy? Hogy megfelelhessünk azoknak, akik minket elküldöttek: Mit mondasz magad felől?” (Jn 1:22). Isten segítsen bennünket, hogy helyesen válaszolhassunk erre a kérdésre, és valóban igazi „tetőjavítók” lehessünk. ■

Mircea Bugescu, lelkipásztor, Pamplona, Spanyolország

**KÖZÖMBŐS
JÁROKELOK
MIRCEA
BUGESCU**

**VAJON NEM EZ A MI
KÜLDETÉSÜNK: MEG-
JAVÍTANI A „TÖNKRE-
TETT HÁZTETŐKET”?
MEGVÁLTÓNK, AMIKOR
ÚJRA MEGJELENIK,
NEM AZT A KÉRDÉST
SZEGEZI NEKÜNK,
HOGY HÁNY PRÉ-
DIKÁCIÓT TARTOT-
TUNK, HANEM HOGY
HÁNY „HÁZTETŐT”
JAVÍTOTTUNK MEG.**

„MINDEDDIG MEGSEGÍTETT MINKET AZ ÚR!”

Minden tíz évvel ezelőtt kezdődött, 2006-ban, amikor elhatároztuk, hogy tennünk kell valamit felebarátainkért. Szépen éltünk, vagy legalábbis úgy hittük, de legfőként csak a saját életünkre (és a családunkéra) összpontosítottunk. Eddig semmi kivétel ninc az életfelfogásunkban, csak hogy mi – én és a barátnőim – előszeretettel neveztük magunkat keresztényeknek, és még büszkéek is voltunk arra, hogy az igazságot birtokoljuk.

Éreztük azonban, hogy hiányzik valami az életünkben. Tanulmányoztunk, elméletben jók voltunk, de... ennyi. Ja, még volt valami: rendszeresen jártunk a gyülekezetbe, nagyon éles bíráló lelkiületünk volt, ami az istentiszteleteket illeti, és időnként mi is részt vettünk azokban... Mégis hiányzott valami.

Egy napon elhatároztuk, hogy családunkon kívül is kamatoztatjuk orvosi tudásunkat. Így jutottunk el a Gorj megyei Valea Pojarului-ra, ahol megtapasztaltuk a másokért végzett szolgálat áldásait.

Újabb tevékenységek következtek, közelebb vagy távolabb otthonunktól, egészen addig, amíg éreztük, hogy egy újabb lépést kell megtennünk. Ösztönzőleg hatottak ránk annak a tizenkét gyermeknek a tapasztalatai, akik a „Share Him” Szervezet keretében Afrikában szolgáltak. 2006-ban tehát „beleugrottunk a mélybe”: feliratkoztunk a „Share Him” egyik akciójára (a szervezetet az Egyesült Államokban, Észak-Karolinában alapították azzal a céllal, hogy laikusok által végzett evangelizációs kampányokat szervezzen az egész világon). Így jutottam el Ugandába hét barátnőmmel, és egyikünk sem tudta, mekkora feladatot vállaltunk be. Nagyon eltökéltek voltunk, annak ellenére, hogy az utunk két nap helyett négy napig tartott Bukaresttől Entebbe-ig. Akkor még nem tudtuk, hogy minden nehéz szituáció, amelybe addig kerültünk, felkészített a soron lévő, még nehezebb helyzetekre. A külmisszió varázsa rabul ejtett, azóta is évről évre részt veszünk ilyen akciókban.

Minden alkalommal, amikor olyan helyekre érkeztünk, ahol már jártunk (Kenyába, Tanzániába, Malawiba, Indiába, a Fülöp-szigetekre, Haitiba), feltettük magunkban a kérdést: „Mit keresünk újra itt?” Az akciók végeztével egymásra néztünk, és azon tanácskoztunk, hogy hová menjünk jövőre. A felebará-

tokért végzett szolgálat csodálatos tapasztalat, és tudatosult bennünk, hogy sokszor az a kevés, amit ezekbe a misszióutazásokba fektetünk, a kedvezményezettek számára a halálból való menekvést jelenti. Ez motivált bennünket az újabb akciókra.

Az első három évben a „Share Him” által szervezett kampányokban vettünk részt, de 2008-tól kezdődően, amikor már megtanultuk, hogyan kell megszerveznünk a munkánkat, és szolgálatunk által is ismertekké váltunk, meghívásokat kaptunk, hogy különböző helyeken végezzünk egészségügyi missziót, hiszen ehhez értettünk a legjobban. El kezdtük tehát saját kontóra a humanitárius szolgálatokat, amelyekre hol kisebb, hol nagyobb létszámú önkéntes csapat kísért el, és lelkesek is voltak az önkéntesek között. Így történetet meg, hogy 2009-ben dolgozhattunk a malawói adventista kórházban, Malawiban, majd egy improvizált barakk-kórházban Port-au-Prince-ben, Haitiban, éppen a katasztrófális, 2010 januári földrengést követően. 2012-ben Indiában voltunk, a Nuzvid-i adventista kórházban, majd mobil-klinikákat létesítettünk a Fülöp-szigeteken, az Ilo Ilo és a Sicogon szigeteken, az indiai Kollegalban, Malawiban és Ugandában. Az orvosi tevékenység mellett esténként egészségügyi szemináriumokat is tartottunk, majd egy-egy teológiai előadás is elhangzott.

Az utóbbi években hosszabb időtartamú projekteknél gondolkodtunk. Az Ugandában és Malawiban elkezdett szolgálatunk a jelenben is folytatódik ottani barátaink révén, akikhez romániai önkéntesek is csatlakoztak.

Elsősorban az ugandai Buwuba szigetének Bukula nevű iskolájában elkezdett projektünket említeném meg. Már többször jártunk itt, megpróbálván a helybélieket is bevonni az esélyteremtő munkába. A szigeten élő fiúk a halászatban keresték megélhetésüket, a lányok pedig abban, hogy már 12-13 évesen férjhez mentek. Mi megpróbáltunk egy alternatívát kínálni számukra különböző mesterségek tanításával.

Második fontos projektünk Malawiban zajlik: a Matandani-terv. Ennek keretében megpróbáltuk újra életre kelteni az ország egyetlen mesterségoktató iskoláját, amelyben 2011 óta egy román házaspár is dolgozik: Ionuț és Loredana Croitoru. Az idén jár le a szerződésük, és keressük a helyettesítőiket.

Sokan megkérdézik tőlünk, hogy miért utazunk el otthonról minden évben, pihenő szabadságunk ideje alatt, megfosztván családjukat jelenlétünkől, sőt,

AHhoz, hogy tegyünk valamit a körülöttnk élőkért, elsősorban szükségünk van hajlandóságra és nyitott szemekre, hogy észrevegyük az Isten által felkínált alkalmakat, hogy lelki ajándékainkat a mások javára is kamatoztathassuk.

**AZ ÉLETNEK CSAK AKKOR VAN ÉRTELME,
HA ÚGY ÉLÜNK, HOGY ESZKÖZÖK LEHETÜNK,
AMELYEK RÉVÉN ISTEN MÁSOKÉRT DOLGOZHAT,
S EZÁLTAL MI IS RÉSZESÜLÜNK ÁLDÁSAIBÓL.**

időnként gyermekeinket és férjeinket is magunkkal viszzük? Miért tesszük ki magunkat annyi veszélynek, amikor nyugodtan ülhethnénk otthon anélkül, hogy bármit is kockáztatnánk? A válaszom az, hogy nem tehetünk másként, mivel úgy döntöttünk, hogy szaván fogjuk Urunkat, aki megígérte, hogy velünk lesz, ha hirdetni fogjuk az evangéliumot az egész világon. És elmondhatjuk, hogy mindaddig megsegített minket az Úr! Semmi bajunk nem esett, holott saját magunk tapasztaltuk, hogy a jó és a gonosz közti küzdelem kellős közepén vagyunk! Tudatosodott bennünk, hogy angyalok vigyáztak ránk: alighogy elhagyunk egy-egy zónát, vagy háború tört ki utánunk, vagy természeti katasztrófa sújtotta az illető országot!

Vannak, akik azt kérdezik, hogy meddig megyünk még a külmiszióba. Barátnőim közül néhányan, különböző, objektív okok miatt nem jöhetnek el egy-egy akcióba. Ők mondhatnák el igazán, mit éreztek, amikor otthon kellett maradniuk, és milyen lázasan várták a legközelebbi alkalmat, hogy velem jöhessenek. Ami engem illet, elmondhatom, hogy mindaddig, amíg meghívásokat kapok, és lehetőségeim megengedik, menni fogok.

Vannak továbbá személyek, akik azt kérdezik, hogy történt-e változás az életünkben azóta, hogy ezt a szolgálatot végezzük. A válaszom az, hogy igen, határozottan! És ha meg is kellene indokolnom a válaszom, akkor azt mondanám, hogy ennyi év után tudjuk, kiben hiszünk, megismertük, megízleltük, milyen a mi Istenünk: erős, figyelmes, szerető Isten, aki minden ember életének legapróbb részletei felől érdeklődik, és kész bármikor közbelépni, amikor szükségünk van erre, sőt, néha még azelőtt, hogy tudatosulna bennünk a szükségünk. És ha mindezeknek tudatában vagy, az egész életről alkotott felfogásod megváltozik. Életed értelmet nyer, és azért élsz, hogy eszköz lehess Isten kezében, s az életedet megtöltő áldásokból mások is részesülhessenek. Ezek alatt az évek alatt azt is megtanultam, hogy ahhoz, hogy tegyünk valamit a körülöttünk élőkért, elsősorban szükségünk van hajlandóságra és nyitott szemekre, hogy észrevegyük az Isten által felkínált alkalmakat, hogy lelki ajándékainkat a mások javára is kamatoztathassuk.

Az idén júliusban visszatérünk a Fülöp-szigetekre, pontosabban a Camotes-szigetre, hogy ugyanazt tegyük, mint amit tíz éve minden nyáron: egy hónapon keresztül egy mobil-klinikát üzemeltetünk, ezúttal egy 25 fős csapattal, amelynek tagjai közt 5 orvos van és 5 lelkész vagy teológus-hallgató. Az egészségügyi akciót követően két hétig evangéliumterjesztő előadásokat tartunk a sziget hét helyszínén.

A tíz évvel ezelőtt elkezdődött utazás tehát folytatódik. Hogy mit hoz a jövő, még nem tudjuk, amit viszont már most elmondhatunk, az az, hogy „mindaddig megsegített minket az ÚR”. ■

Violeta Pițurlea, fül-orr-gégész szakorvos, az orvostudományok doktora

A SZENTÉLY, ELLEN WHITE ÉS AZ ELSŐ TÖRTÉNELMI KIHÍVÁSOK (IV)

Bevezetés

Ellen White (1827–1915) több könyvben, cikkben és személyes levélben írt erről a kérdésről, amelynek életbe vágó fontosságot tulajdonított. Van egy válogatás is az írásaiból, melynek témája a szentély.¹ Már 1844-től kezdődően kapott látomásokat a szentélyről. De amint azt a Szemle egy korábbi számában már elmondtam, Ellen White Dániel 8:14 versének a mennyei szentélyre vonatkozó értelmezését, illetve a szentély megtisztítása specifikus doktrínáját Crosiertől vette át. Hatással voltak rá J. N. Andrews, Uriah Smith és James White teológiai írásai, de ezen úttörők munkásságát is befolyásolták Ellen White látomásai.

A szentély és az ítélet kérdését a „Nagy küzdelem” című könyvében is megtaláljuk. Ellen White ezzel kapcsolatos felfedezéseit – akárcsak magát a kérdést – mélyrehatóan kutatnunk kell. Mielőtt értelmeznénk ezt a kérdést, érintenünk és meg kell oldanunk néhány problémát.

Ellen White és a szentélyről szóló látomások

Összehasonlításképpen kezdjük Jánossal. A Jelenések írója első látásra ellentmondásosnak tűnik. Egy templomot látott, amelyben meg volt az összes tárgy és szertartás, ugyanúgy, mint a földi szentélyben (gyertyatartó, oltár, tömjénező, frigyláda); majd amikor meglátta a Szent Várost, felismerte, hogy az Isten hajlékának a sátora, amely az emberekkel van (Jel 21:2–3), s amely négyzet alakúnak van leírva, akár a szentek szentje (Jel 21:16; 1Kir 6:20); s a városban nem látott egyetlen templomot sem (Jel 21:22). Létezik, hogy a Jel 3:12, 7:15 vagy 11:1–2.19 versekben említett templom a városon kívül van? Vagy több templom is van a mennyben, s az egyik közülük múzeum vagy ceremóniaterem, amely hamarosan eltűnik?

Az emberi képzelőerő mindenféle fantazmákat képes gyártani egy-egy bibliaszövegből. Ezek lehetnek ártatlan, de hasztalan elképzelések is. A látomások mégsem fantazmák, hanem hasznos, isteni kinyilatkoztatások, még akkor is, ha mindössze pedagógiai jelentőségű projekciókról van szó, mint amilyenek a Krisztus példázatai. Látomásokból levont következtetéseink tévesek lehetnek.

János a mennyben hétszemű bárányt, sárkányt, oroszlánfejű, sokszemű lényeket, tömjén-

nel teli edényeket, lantokat lát... hét lángoló gyertyát, amelyek Annak trónja előtt voltak, Aki erősebb fényvel ragyog, mint a déli nap. Akkor meg kiket világosítsanak meg azok a gyertyák? Tévedés ezeket a látomásokat képszerű információkként értelmezni. Itt mindössze dramatizált spirituális leckéről van szó.

Ellen (Harmon) White mennyei szentélyt leíró látomásainak is ugyanúgy pedagógiai jellegük van, mint a János jelenéseinek. Első látomásában, amelyet 1844-ben kapott², a mennyei szentélyt a város fölött látta, benne a pátriárkákat, Noét és Dánielt. Az ezüst borítású falon túl látta a frigyláda termét, a frigyláda pedeg a mannaedényt és az Áron botját. Jézus mannát, szőlőt és gránátalmát szedett ott a nagy vacsorára, amelyre lent, a városban került sor.

Ugyanabban a látomásban azonban Ellen Harmon egy a városon kívüli templomot látott, a Sion hegyén, ahová nem léphet be csak a 144.000 (Jel 7:15; 14:1). A templomot hét hegy vette körül³, és hét oszlopa volt, akárcsak a bölcsesség házának a Prédikátor könyvében. Nem volt benne elvasztó fal, oltár és frigyláda sem, csak a kis kőtáblák, amelyekre a 144.000-hez tartozók nevei voltak rávésve, mintegy teljesedéseként Jel 3:12 versének.

1845 februárjában Ellen Harmonnak⁴ volt egy látomása, amely a milleriták 1844. október 22-i – és az ezt követő – tapasztalatát szemléltette. Megmutattatott számára az Atya és a Fiú trónja (egyetleneg trón) a szentélyben, majd beléptek a szentek szentjébe. Ebben a mennyei szentélyben (amelynek elhelyezkedésére nincs utalás) az imádók a trón előtt foglalnak helyet, sőt, még az ördög is elfoglalja egy időre a trónt. A látomásnak egyértelműen oktató jellege volt, és azokhoz a milleritákhoz szólt, akik elutasították a szentély világosságát, és akik nem sokkal azután elfogadták a spirítizmus érveit.

Ebben a látomásban Jézus túllép a fátylon a szentek szentjébe, miközben a hívek a szentélyben várják Őt. Egy másik kinyilatkoztatás nyomán viszont azt írja Ellen White, hogy a hívek követik Jézust a szentek szentjébe.⁵ Jézus mint

AZ ÍTÉLET
DOKTRINÁJA
FLORIN
LAIU

ELLEN HARMON
WHITE MENNYEI
SZENTÉLYT LEÍRÓ
LÁTOMÁSAINAK IS
UGYANÚGY PEDA
GÓGIAI JELLEGÜK
VAN, MINT A JÁNOS
JELÉNÉSINEK.

A MENNYEI
SZENTÉLY FÖLDI
SZEMMEL AZO-
NOSÍTHATÓ
RÉSZLETEIT
AZÉRT NYI-
LATKOZTATTA
KI ISTEN SZÁ-
MUNKRA, HOGY
A SZENTÉLY
TIPOLÓGIÁJÁ-
NAK TANUL-
MÁNYOZÁSÁRA
ÖSZTÖNÖZZÖN,
DE SEMMIKÉP-
PEN SEM AZÉRT,
HOGY A FÖLDI
SZENTÉLY KÉPÉ-
VEL KÖZELÍTSÜK
MAG A MENNYEI
SZENTÉLYT.

főpap van jelen ebben a látomásban, papi ruháján csengettyűk és gránátalmák. Az engesztelés napján azonban egyszerű, lenvászonból készült ruhában szolgált a pap, és ruháját nem díszítették csengettyűk (3Móz 16:4.32). Egyértelmű a látomások szürrealista, didaktikus természete. Ha szó szerint értelmezzük ezeket, ellentmondás keletkezik köztük és a Biblia között.

1847-ben Ellen White-nak újra látomása volt a szentélyről⁶, s a színhely ezúttal a város volt. Ennek a templomnak volt ajtaja, függönye, két helyisége, és berendezése: oltár, gyertyatartó, a kenyerek asztala, füstölő⁷, aranykerubokkal díszített frigyláda, amely felett ott volt az Úr dicsősége, a tömjénfüst, amely a szentek imáival emelkedett a magasba, és Jézus, a Közbenjáró. Ugyanakkor ez a szentély teljesen elhagyatott volt, mint egy múzeum, amelyben Jézus volt a próféta egyetlen vezetője.

A látomás a frigyláda tartalmának a feltáráásával fejeződik be: a managyűjtő edény, Áron botja és a Tízparancsolat kőtáblái, amelyet Jézus megnyit, és rámutat a negyedik parancsolatra. A látomás teljes erkölcsi tanulsága a szombat szerepét hangsúlyozza, amelynek eszkatológiai próbajellege lesz. Ily módon a látomásban látott szentély mindössze egy teológiai, díszítő kontextus, egy mód a Krisztus, a szombat és az élők ítélete közti kapcsolat megértésére.

Egy 1849-ben kapott látomásában Ellen White csak a szentek szentjét látja a mennyben, ahol Jézus főpapként közbenjár „Izrael” „144.000”-ének elpecsételése érdekében, magán viselven a csengettyűkkel és gránátalmákkal díszített papi öltözéket; egy olyan ruházat, amelyről láthattuk, hogy nem a szentek szentjébe történő belépéséhez szükséges különleges papi ruházat volt, hanem a nép elé járuló pap specifikus ruhája. Ennek a látomásnak úgy tűnik, hogy a városban van a színhelye.

Egy másik, 1849-es, márciusi látomásában⁹ Ellen White utasításokat kap a „zárt ajtóra” vonatkozóan, hogy tudniillik bezáródott a szentély ajtaja, de kinyílt a szentek szentjéé. Egy ilyen látomást csakis az akkori adventisták nyelvezete segítségével lehet megérteni (1. Mt 25:10), értelme pedig az, hogy egy újabb, végső szakasz vette kezdetét (Jel 3:8). Ha valaki valóságos ajtókat képzel bele ebbe a leírásba, értelmetlenül elbonyolítja a dolgokat, olyan racionális kérdéseket téven fel, hogy „hol mehetnék be a szentek szentjébe, ha a szentély ajtaja be van zárva?”

1890-ben¹⁰ Ellen White a mennyei templomot úgy írja le, mint a királyok Királyának csodálatos és állandó palotáját, egy kifejezhetetlenül hatalmas szentély, amelyben a Dán 7:10 versében leírt jelenetek játszódhatnak le. Ezúttal már nem

egy sátor-múzeumként, egy a város fölötti, városon kívüli vagy bent a városban elkülönített szertartási helyként mutatja be a szentélyt, hanem – anélkül hogy meghatározná a helyét (csupán annyit mond, hogy a mennyben található) – Isten valóságos és állandó lakhelyeként.

A mennyei szentély földi szemmel azonosítható részleteit azért nyilatkoztatta ki Isten számkra, hogy a szentély tipológiájának tanulmányozására ösztönözzön, de semmiképpen sem azért, hogy a földi szentély képével közelítsük meg a mennyei szentélyt. Ha a mennyei dolgok a földiek képét követnék, akkor csupán az árnyékok árnyékai lennének, bármennyire dicsőségesek lennének is azok az árnyékok. Az Ellen White által alkalmazott didaktikai modell (virtuális valóság) és a fizikai valóság össze nem illése egyszerre látványos és sokatmondó.

A látomásokban látott képekre vonatkozóan Ellen White a következőket mondta: „Láthattam a mennyei dolgok és a szentély *illusztrációit*, így ragyogó, tiszta sugarú világosság vehetett körül minket.”¹¹ *Illusztrációk* alatt nem fizikai valóságot kell tehát érteni, hanem mindössze didaktikai jelentőségű képeket.¹² Lehetne-e másképpen értelmezni?

Az első kihívások

Az idők folyamán a szentély és az ítélet doktrínáját egyházunk némely személyisége megkérdőjelezte vagy teljesen elhagyta. Ennek a jelenségnek különböző okai vannak, de mindenik esetben megvan a maga lélektana.¹³ A legfontosabb okok a következők:

- » a doktrína népszerűtlensége
- » az ősegyház nem vallotta
- » látszólagos konfliktusa van az evangéliummal
- » a hozzánk legközelebb álló felekezetek is elutasították
- » Ellen White találmányának tartották
- » azzal bélyegezték meg, hogy az 1844-es csalódást leplezi
- » a „bezárt ajtó” téves értelmezésével való társítása
- » egzotikái nehézségek
- » az Adventista Egyház többnyire a Prófétság Lelkére alapoz e doktrína alátámasztására
- » újabb, szenzációsabb, népszerűbb elméletek konkurenciája

Az első adventista személyiség, aki elhagyta a szentély doktrínáját, O. R. L. Crozier volt (1848), pontosan az, aki a Bibliából kiindulva megalapozta ezt a teológiai elméletet. 1887-ben D. M. Canright lelkész-igazgató is lemondott erről a tanról, nem bízott többé Ellen White prófétai

minőségében, és az Adventista Egyház eszkatologikus küldetésében sem hitt többé. Véleménye alátámasztására 1889-ben írt egy könyvet, amely idővel az adventizmus elleni evangélikus apológé-ták legfőbb fegyvere lett. 1891-ben E. J. Waggoner, aki orvos, szerkesztő, lelkipásztor, író, misszionárius és tanár volt, szintén elhagyta a szentély tanába vetett hitet, de ezen meggyőződésének több mint húsz éven keresztül nem adott hangot.

Kellogg temploma (1903)

Ellen White előrelátta, hogy „megjelenik az elmélet, mely cáfolja a mennyei szentély létezését”.¹⁴ Jövendölése Kellogg doktor hitehagyásával kezdődött, akit többen is követtek. 1903-ban J. H. Kellogg, aki híres orvos és intézményigazgató volt, *The Living Temple (Az élő templom)* című könyvében nyilvánosan felvállalta pananteista¹⁵ filozófiáját. Kellogg megszállottként szükségét érezte egy tiszteletre méltó filozófiai fundamentumnak a természettudományok és az emberi fiziológia alátámasztásához, amellyel sikeresen támogathatja az adventista egészségügyi filozófiát, és ezzel egy magasabb rendű lelkiséget teremthet meg.¹⁶

Kellogg elmélete nem tette lehetővé egy mennyei szentély létezését. Amikor azt hiszed és hirdeted, hogy Isten magának a természetnek az élete, és nem Az, Akinek az arcát angyalok látják (Mt 18:10), és Akinek a képére teremtett az ember (1Móz 1:26–27; 9:6), akkor Isten szentélye nem lehet a mennyben. Kellogg szerint a menny mindenütt van, hiszen Isten is mindenhol jelen van, és igazi temploma nem más, mint az ember élő teste. Pál a Szentléleknek az emberben spirituális ügynökként való jelenlétéről ír 1Kor 6:19-ben, de nem keveri a Teremtő és a teremtett fogalmát, és főként nem tagadja, hogy Isten személyesen jelen van a mennyben és a mennyei szentélyben (2Kor 12:2.4; Gal 4:26; Zsid 8:1–2).

Így hát Kellogg a Miatyánkot egy az adventista egészségügyi evangélium köntösébe bújtatott buddhista mantrával helyettesítette. Ellen White szavaival élve Kellogg könyve csak a kezdet volt, az „alfa”, amely egy a halálba vezető eretnenség magvait vetette el, s amely rövid időn belül – varázslatos miszticizmus formájában – meghozta logikus következményét (ómega).¹⁷ Az „ómega”-szakasz sokak életében bekövetkezett, főleg egészségügyi körében, akik csodálták Kelloggot, és akikben nem tudatosodott a Prófétaság Lelkének figyelmeztetése.¹⁸ Az Istennel a természet által történő közösség, a meggyőződés, hogy Isten lényegét a teremtett világ által magunkba szívhatjuk, a bűn megszentelése volt. Nincs annál nagyobb önámítás, mint bűnben élni, és azt hinni,

hogy megszentelődsz, és a bűn nem bűn többé, hanem megszentelődés.

Ellen White 1904-ben és 1905-ben egy egész sor érdekes tanulmányt írt azokról, akik támadták a szentély és az ítélet tanát, vagy támadást készültek indítani ellene. Kifejezés módja eléggé éles volt, ellentétbe állítva ezek értelmezését az adventista úttörők értelmezésével, akiket a Szentlélek vezetett.¹⁹ Bármi legyen is a „technikai” részletkérdés e körül a hitelv körül, nem lehet elutasítani vagy értelméből kiforgatni anélkül, hogy lényeges lelki és teológiai veszteségekkel ne kelljen számolnunk.

Ballenger szentélye (1905)

A. F. Ballenger esete sokkal látványosabb volt, ami a szentély hagyományos adventista doktrínájával szembeni ellenállást illeti, mint az addigaiak. Ballenger lelkipásztor és vallásszabadsági aktivista volt, könyveket szerkesztett, tehetséges evangélistaként prédikált a „Vegyetek Szentlelket!” nevű kampányban, az Egyesült Államokban és Angliában egyházi ügyosztályokat adminisztrált.

1905-ben hirtelen bejelentette, hogy nem fogadja el többé a szentély tanát, mivel a Zsidókhöz írt levélben „felfedezte”, hogy Jézus mennybemenetelekor lépett be a mennyei szentek szentjébe, nem 1844-ben. A valóságban azonban Ballenger elmélete több volt, mint amit ez a kijelentés megfogalmaz.

Ballenger elég sokat megőrzött a doktrína hagyományos szerkezetéből. Nem tagadta az 1844-es év fontosságát, és a szentély megtisztításának fogalmát sem. Legfontosabb foglalatosságai az evangélium köré csoportosultak: szerinte a szentély tana – ahogyan azt az adventisták értelmezték – veszélyezteti a hit általi megigazulás princípiumát és a személyes üdvösség bizonyosságát, és a legalizmust táplálja.

Ballenger következőképp újraértelmezte a szentély teológiáját, hogy elkerülje azt, amit ő legalizmusnak nevezett. Ennek a célnak az értelmében kijelentette, hogy létezik egy szolgálat a mennyei szentélyben, amely a bűnbeeséstől egészen a keresztségig működött, s amelyben az angyalok papokként szolgáltak, élükön Melkisédekkel. A földi szentélyi szolgálat tehát a mennyei valóság árnyéka volt, amelyben angyalok, azaz teremtett lények és Melkisédek (egy hozzánk hasonló ember) járt közben.

Ballenger szerint Jézus sosem szolgált a szentélyben, és az Ő szerepe kizárólag a szentek szentjére korlátozódik, a kereszttől számított korban, amely bevezette az engesztelési napot. Ballenger azt állította, hogy az engesztelési nap kétféle en-

AZ IDŐK FOLYAMÁN A SZENTÉLY ÉS AZ ÍTÉLET DOKTRÍNÁJÁT EGYHÁZUNK NÉMELY SZEMÉLYISÉGE MEGKÉRDŐJELEZTE VAGY TELJESEN ELHAGYTA.

A SZENTÉLY ÉS AZ ÍTÉLET TANÁT ELUTASÍTÓK FELÜLETESEK-NEK BIZONYULTAK A DOKTRÍNA LÉNYEGES SZEMPONTJAIT ILLETŐEN, ÉS TÚLSÁGOSAN KRITIKUSAKNAK A LÉNYEGTELEN DOLGOKBAN, ANNAK ELLENÉRE, HOGY KIVÁLÓ KÉPESÉGŰ, HÍRES TEOLÓGUSOK VOLTAK.

gesztelésre utal: a) a törvény áthágásának engesztelésére, amely a Krisztust szimbolizáló bűnbak feláldozásával valósult meg, és 31-ben kezdődött; és b) egy ítélet folytán, Azazel bakja által megvalósult engesztelésre, amely 1844-ben vette kezdetét. Állította továbbá azt is, hogy a szentély tele volt bűnökkel, azok egyszerű elkövetése folytán, nem pedig megváltásuk és áthelyezésük folytán.

Ballenger doktrínája eléggé bozontos és gyakran ellentmondásos, teleshöve megmagyarázatlan és érthetetlen bibliai referenciákkal. Elméleteit könyvekbe foglalta, amelyeket az egyházból történő kizárása után publikált. Az általa elképzelt rendszer által kijelentette, hogy Krisztus áldozata olyan engesztelés volt, amely önkéntelenül és feltétlenül megbékéltette a világot Istennel. Ebből az okból kifolyólag Ballenger teljesen elvetette a vizsgálati ítélet elméletét, amely az ő véleménye szerint veszélyeztette az üdvösség biztosítását.

Ellen White figyelmeztette Ballengert, hogy téved. Munkatársai és az egyház vezetői szintén elvetették az elméletét. Néhány helyes bibliai megjegyzésen kívül – amelyet a későbbiekben több teológus is elismert – doktrínája mint üzenet és gondolati rendszer elfogadhatatlan számunkra.

Albion Ballenger nem alapított egy új felekezetet, de családját mélyen érintették ezek a dolgok. 1908 és 1911 között a testvére, Edward S. Ballenger kaliforniai lelkész, aki kezdetben nem értett egyet Albionnal, az idő múltával még lelkesebb hirdetője lett ennek a tévhitnek, és elhagyta az egyházat. Ellen White személyes levélben is megkereste őt 1909-ben.²¹

E. E. Andross 1912-ben könyvet írt a szentély tanáról, válaszként Ballenger kijelentéseire és kritikáira. Andross legfontosabb ellenérve az volt, hogy a Zsidókhöz írt levél szövegei, amelyek bejelentik, hogy Jézus már rég belépett a mennyei szentek szentjébe, a mennyei szentély felavatására utalnak (lásd 2Móz 20:2–3.9; Zsid 9:19–21)²², nem pedig az engesztelési napra. Andross javaslatát nem fogadták el azonnal, de ma sok adventista teológus körében örvendő népszerűségnek.

Kiváló alkalom volt ennek a problémának a megértéséhez az 1919-ben rendezett bibliakonferencia, melynek témája a Biblia és Ellen White ihletettsége volt. Sajnos, a konferencia sikertelen volt. Újból megnyilatkozott a Minneapolis-i lelkület, s a legfontosabb előadókat (A. G. Daniells elnököt és W. W. Prescott professzort), akik Ellen White közeli munkatársai voltak, a Próféataság Lelke iránti bizalmatlansággal vádolták meg.²³ Az ihletettség kérdésének realista és harmonikus megértése lehetővé tette volna a bibliakutatás és a szentély tana kutatásának elmélyülését, csak-

hogy sokan tévedhetetleneknek tartván az ihletett írásokat, egészen a legapróbb részletekig, és még a Biblia értelmezésében is ezeké volt az utolsó szó, a szentély tanára vonatkozóan is az ultrakonzervatív dogmatizmust bátorították.

Sinz, Fletcher és Conradi (1925–1931)

1925-ben Curt Sinz, a németországi adventista könyvkiadó volt szerkesztője bevallotta Conradinak, hogy képtelen megbékéltetni egymással a szentély doktrínáját és a Zsidókhöz írt levelet, kiváltképpen annak 9. fejezetét. Három évvel később, 1928-ban Sinz egy cikket publikált, amelyben azt sugallta, hogy a szentély első helyisége az Ószövetséget képviselte, a második pedig az Újszövetséget, és hogy Krisztus mennybe emeltetésekor lépett be a szentek szentjébe. Az írás negatív reakciót váltott ki L. H. Christianból, a Közép-európai Divízió elnökéből. Dr. Michael, a Marienhöhe-i adventista gimnázium igazgatója elfogadta ezeket a tanításokat, aminek következményeként eltávolították tisztségéből.²⁴

1929 és 1930 között William W. Fletcher, híres evangélista, igazgató és tanár Ausztráliában és Dél-Ázsiában, nyilvánosságra hozta személyes, a szentély igazságaira vonatkozó kutatásainak eredményeit. Sok volt bennük a hasonlóság Ballenger teológiájával, bár jöllehet Fletcher nem volt excentrikus alkat, mint Ballenger, végül mégis elvetette a szentély teológiáját. Az egyház vezetői és jeles teológusai ismételten találkoztak vele, hogy meggyőzzék tévedéséről, Fletcher mégsem volt képes megváltoztatni meggyőződéseit. Visszavonult az egyházból, és egy evangélikus közösséghez csatlakozott. Ez az esemény nyugtalanságot idézett elő az egyházban, főleg Ausztráliában.

Európában Ludwig Conradi úttörő misszionárius, teológus, igazgató és sikeres evangélista sokat foglalkozott a szentély és az ítélet tanával. Neki köszönhető a „mindennapi áldozat” jelentésének helyreállítása (Dán 8. = Jézus üdvözítő szolgálata), mivel egészen addig azt hitték, hogy a „mindennapi” a pogányságra utal.

A múlt század kezdete óta Conradi deviáns elméleteket dédelgetett a szentélyre vonatkozóan, amelyeket viszont csak 1931 után hozott nyilvánosságra. Conradi teljesen elvetette ezt a doktrínát. Ő az iszlámmal azonosította a gonosz szarvat Dániel 8. fejezetében, 1844 pedig az a fordulóponthoz vezetett – szerinte –, amikor az ottománok kénytelenek voltak toleránsabb magatartást tanúsítani a keresztények iránt a Közel-keleten.

Miután az egyház legmagasabb vezetősége meghallgatta őt, és Conradi nem volt hajlandó önmagának megtartani eltérő véleményét, 1932-

ben visszavonták tőle lelkészi megbízatását. Conradi ezt követően a hetednapos baptistákhoz csatlakozott, 50 évnyi adventista lelkészi szolgálat után.²⁵

Befejezés

A fenti, történelmi jelentőségű példák kivétel nélkül azt szemléltetik, hogy szükséges elmélyíteni a szentély doktrínájának tanulmányozását, és harmonizálni kell ezt a hitelt Pál evangéliumával (és fordítva), mind személyes, mind hitközösségi síkon. Véleményünk szerint, akik elutasították a szentély és az ítélet tanát, azok felületeseknek bizonyultak a doktrína lényeges szempontjait illetően (és túlságosan kritikusoknak a lényegtelen dolgokban), annak ellenére, hogy kiváló képességű, híres teológusok voltak.

Nem szabad leegyszerűsíteni ezen hitelhagyások okának magyarázatát. Ezek egyik fontos oka – legalábbis egyeseknél – a lelki hanyatlás volt. A következő számban rámutatunk arra, hogy a dogmatizmus és a kutatás fejlődése, valamint az extrém állásfoglalások a Prófétaág Lelke ihletettségét illetően a Bibliával szemben, szintén fontos feszültségforrás volt e körül a téma körül. Egyházunk napjainkban küzd ezzel a teológiai vadhajtással.

„És a nép értelmesei sokakat oktatnak, de hullanak fegyver és tűz miatt, fogság és rablás miatt napokig. És miközben elhullanak, megsegítettnek kicsiny segítséggel, és sokan csatlakoznak hozzájuk képmutató beszédekkel. És elhullanak az értelmeseik közül is, hogy megpróbáltassanak, megtisztíttassanak és megfehéřítessenek a vég idejéig; mert a rendelt idő még hátra van” (Dán 11:33–35). „És monda: Menj el Dániel, mert be vannak zárva és pecsételve e beszédek a vég idejéig. Megtisztulnak, megfehéřednek és megpróbáltatnak sokan, az istentelenek pedig istentelenül cselekesznek, és az istentelenek közül senki sem érti; de az értelmesek értik” (Dán 12:9–10). ■

A hét hegy motívuma az apokrif Énok könyvében is megjelenik (Énok 24:1; 32:1; 77:5), akárcsak Jel 17:9-ben.

4. Ellen White, *The Day-Star*, 1846. március 14. *To the Little Remnant Scattered Abroad*, 1846. április 6.

5. *Korai írások*, 247.

6. *Korai írások*, 30–33.

7. A szentek szentjében található füstölő oltár csak Zsid 9:4 versében jelenik meg. A látomás célja az volt, hogy felhívja a figyelmet a Zsidókhoz írt levélben szereplő szentély tanának tanulmányozására, nem pedig az, hogy pontos fizikai információkat nyújtson a mennyei valóságról. Lásd az *Adventszemle* 2010 decemberi számát (28. oldal).

8. *Korai írások*, 34.

9. *Korai írások*, 40.

10. Ellen White, *Patriárkák és próféták*, 357.

11. Ellen White, *Az evangélium szolgálói*, 302–303.

12. Részleteket ehhez a témához az Adventszemle 2009 októberi számában olvashatunk, vagy a következő webcímen: <http://florinlaidu.com/sandbox>.

13. Érdekes, hogy egészen 1850-ig James White sem fogadta el fenntartások nélkül a vizsgálati ítélet gondolatát (James White, *Advent Review*, 1850. szeptemberi szám; J. S. White & E. G. White, *Word to the Little Flock*, Brunswick, Maine, 1847:24).

14. *Review and Herald*, 1905. május 25.

15. A panenteizmus pogány vallások és modern teológiai, filozófiai és teozófiai irányzatok alapját képező filozófiai irányzat, amely kijelenti, hogy Isten a világegyetem lelke. Nem tévesztendő össze Isten mindenütt jelenvalóságának bibliai teológiájával (Zsolt 139:7–8).

16. Kellogg hitt abban, hogy ha az ember nap- vagy vízfürdőt vesz, vizet iszik, vagy a természet gyümölcséből táplálkozik, Isten életéből merít erőt. Összetévesztette Isten munkáját Isten természetével, az egészséget pedig a lelkiséggel.

17. Ellen White, *Szemelvények*, 181.

18. Az „ómega” jelenségek az „alfa” eretnenség utolsó következményeként vagy konklúziójaként történő értelmezését Tim Poirier is alátámasztotta (lásd *The Ellen G. White Encyclopedia*, Review and Herald, 2013:589). Roger Coon (*Ministry*, 1980 április) és Lewis Walton (*Omega*, 1981) azt sugallta, hogy az „ómega” jelenség a 80-as években a Desmond Ford teológiája körüli nyugtalanságra alkalmazandó, ami elfogadható magyarázat, de nem egy szentderd állásfoglalás. Sajnálatos módon Ellen White-nak az „ómega” jelenségre vonatkozó próféciját a mai napig ki-magyarázták az összes, úgynevezett „történelmi adventista” áramlatok képviselői, mindenik csoport az egyház progresszív tapasztalatában azonosítván az „ómega” jelenséget.

19. A Szentlélek vezetése nem feltételezi azt, hogy úttörőink mindent értettek volna, vagy hogy mindaz, amit megértettek, az tévedhetetlen volt, mivel a részletekben maradtak még tisztázatlan dolgok, amelyek fokozatosan megvilágosodtak. Szükséges elfogadni egy realista értelmezési kulcsot a látomásokhoz, egy olyan szemüveget, amelyen keresztül túlláthatunk a mennyei tárgyak fizikai létéről és helyszínéről.

20. A Ballenger teológiájára vonatkozó információkat Roy Adams doktori dolgozatából emeltük ki (*The Sanctuary Doctrine*, AU, 1981:95–163).

21. *Szemelvények*, 1/38–39. E. S. Ballenger „A. testvér” néven van megemlítve.

22. Egyébként maga Ellen White is rámutatott arra, hogy Jézus, a mennybe emeltetéskor belépett a szentek szentjébe: „A nagy áldozatot meghozta. Megnyílt az ajtó a szentek szentje felé. Egy új és élő út áll készen mindenki számára... Mostantól kezdve az Üdvözítő papként és ügyvédként szolgál a mennyekben... Vérével belépett a szent helyre, miután örök váltságot szerzett nekünk” (*Nagy küzdelem*, 257). „Emberi természetet viselvé, felemeltetett a mennybe, győztesen, dicsőségesen... Az engesztelés vérével bevitta a szentek szentjébe” (*Youth Instructor*, 1901. július 25).

23. Wikipédia: „1919 Bible Conference (Adventist)”; Report of the 1919 Bible Conference: <http://documents.adventistarchives.org/Resources/1919BC>.

24. D. Ford, *Daniel 8:14*, 108.

25. Fletcherről és Conradiól lásd A. W. Wallenkampf, *Challengers of the Doctrine of the Sanctuary*, a Frank Holbrook szerkesztette *Doctrine of the Sanctuary c.* könyvben, BRI, Silver Spring, 1989, 197–208.

Florin Lăiu, a bibliatudományok professzora, Adventista Teológiai Intézet

AZ OLTÉNIAI ADVENTISTA EGYHÁZTERÜLET

„Mert Isten munkatársai vagyunk.” (1Kor 3:9)

Egyházterületünk Románia déli részén fekszik, s a Duna partjától egészen országunk legmagasabb hegységéig terjed. „Olténia – egyik jelenkori történészünk szerint – a legrománabb vidék az összes román vidék közül”¹. Keletről nyugat felé haladva az összes domborzati egység megtalálható a hét megyét magába foglaló területen (Teleorman, Argeş, Olt, Vâlcea, Dolj, Gorj és Mehedinţi). E csodálatos tájakon élnek az energikus, élénk, lelkes oltyánok.

Mi is igazolhatjuk, hogy Isten megáldja örökségét; hálával dicsérjük Őt a helyi lehetőségekért, amelyeket kihasználva siettetjük Urunk eljöveteletét. Ahhoz, hogy jobban megértsétek az általános keretet, amelyben az evangélium hirdetése történik, mellékeljük az alábbi grafikont. A képen látható épület az Olténiai Egyházterület székhelye, Krajova szívében. Itt található az adminisztratív irodák, a lelkeszi találkozók, istentiszteletek, missziós összejövetelek és oktatási szemináriumok színhelyéül szolgáló terem, a könyvkölcsönző központ, a könyvraktár, a stúdió és a könyha.

Majdnem fiatalok

Három millió ember él Olténiában, közülük 14.000 adventista (az arány 1 a 228-hoz). Nyilvánításainkban egészen pontosan 11.075 személy és 2043 gyermek és fiatal szerepel. Több mint kétszáz gyülekezetünk és csoportunk van.

Tagjaink majdnem 60%-a elmúlt hatvan éves, tehát többségben vannak az idősebb személyek. Ezért is tűztük ki célul, hogy figyelmünk középpontjába helyezzük a fiatalokat és a gyermekeket, Péter apostol felhívásának engedelmességgel, aki nek megmondott, hogy előbb a báránykakat legeltesse.

Több imaházba és bizottsági terembe egy-egy különleges órát helyeztünk el. Bárkinék, aki meg akarja érteni, hogyan telik az idő, annak el kell olvasnia a következő szavakat: „A fiatalok elsőbbséget élveznek!” A számlapra gravírozott üzenetet a falusi vidék elöregedése miatt fogalmaztuk meg.

Az utolsó nemzedékek tanításából sok értékes tapasztalatot szereztünk, és állíthatjuk, hogy ifjaink a szokatlan kihívásoknak is bátran néz-

Egyik alapvető tulajdonságunk az őszinteség, de híresek vagyunk vallásos érzékenységünknek köszönhetően is, ugyanis köztudott, hogy a Déli-Kárpátok tövében számos reprezentatív ortodox kolostor és szerzetesi intézmény működik. Lehet, hogy ez is befolyásolta a vidék adventizmusát, amely itt, Piteşti környékén jelent meg először.

Egyik krajovai gyülekezetünk a legnagyobb az országban, 770 taggal, Teleorman megyében pedig két szomszédos településen összesen nyolc gyülekezetünk működik: Peretuban a lakosság 16%-a adventista, Ploscában pedig 9,5%. Az itt élő adventista hívőkről készült a legrészletesebb leírás a román szépirodalomban.²

nek elébe, s a jó könyvek, inkluzíve a Biblia olvasása még mindig kedvelt foglalatosság. Ki hinné, hogy a mai fiatalok szeretnek olvasni? Aki olvas, az értelmileg és lelkileg növekszik. Így neveltük gyermekeinket az utóbbi időben. Függetlenül attól, hogy fakultatív bibliográfiáról vagy Salamon Példabeszédeiről volt szó, amelyek elolvasását egy egyedi program keretében szerveztük meg az internet segítségével³, sokan éreztek motivációt az értékes irodalom olvasására. A díjak arra is ösztönözték őket, hogy olvasói naplót készítsenek, és azt beküldjék nekünk. Nagyon megörvendtünk, amikor elhatározták, hogy többen egy áhítatos könyvet írnak „366 like” címmel, amelyet ifjaink országszerte használnak 2016-ban.

A kicsik iránti törődésünk a nyilvános térbe – az utcákra, terekre – is kiterjedt. Az „Egészséges gyermekek városa” nevű tematikus projekt körülbelül 3000 gyermek-résztevőt foglalkoztatott, akik szüleiket, nagyszüleiket is magukkal hozták, és a hivatalos intézmények képviselői is megjelentek a helyszínen. A gyermekek játszás útján ismerkedhettek meg az emberi szervezettel és annak működésével.

Az előnyben részesített nemzedék számára készített legnagyobb ajándék azonban a frissen átadott, korszerű követelményeknek megfelelő Sătic-i Ifjúsági Központ, Argeş megyében. Az épületegyüttes törvény óvta környezetben található. A szálláslehetőségek és a Királykő-hegység szépségei minden alkalommal meggyőzik vendégeinket. Az Ifjúsági Központban táborokat és kiképzéseket szervezünk gyermekeknek és fiataloknak, de felnőtteknek is, önkénteseknek és az egyház alkalmazottainak egyaránt. Más egyházterületekből is érkeztek vendégeink, és töltöttek felejthetetlen napokat Sătic-on. Ezúton önöket is meghívjuk, hogy töltsenek pár napot ebben a különleges szépségű környezetben, ahol tárt karokkal várják barátságos vendégfogadóink.

Ha az Ifjúsági Központunk a hegyekben található, Isten kegyelméből a mezőségen is van egy oktatási bázisunk. Krajován működik ugyanis az Adventista Teológiai Líceum, amely jelenleg az egyetlen az országban, ahol ingyen végigjárható az egyetem előtti képzési ciklus teljes szakasza,

az óvodától egészen a líceumig. Ebben az intézményben 416 gyermek tanul, a gimnazistáknak pedig két szakosítás áll rendelkezésükre: matematika-informatika és adventista teológia.

A Biblia iránti érdeklődés érezhetően megnövekszik a vallásolimpiász közeledtével. Évről évre jelentős létszámú gyermekcsapat tagjait készítik fel a szülők és a lelkészek. Nemrég az egyházterületi szakaszon résztvevők 40%-a jutott tovább az országos etapra. Az írni-olvasni még nem tudó kicsinyek számára négy óvodát működtünk a Pitești-i, Drobeta Turnu Severin-i, Roşiorii de Vede-i és a 2-es számú Peretu-i gyülekezeink keretében.

A misszió kihívásai

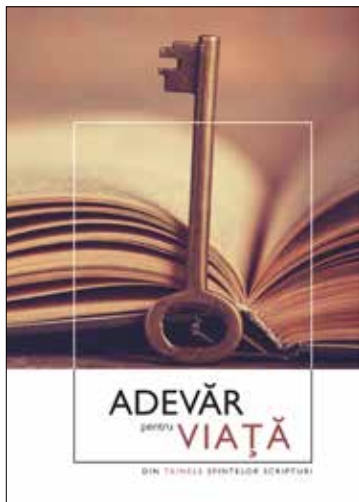
Az Úr mellett felnövekvő fiatalok szerezte örömök mellett vágyat érzünk keblünkben arra, hogy befolyásoljuk a körülöttünk élő, Bibliát nem ismerő és a nevünk jelentését nem értő több száz ezer ember életét. Számunkra a keresztény misszió egy örökös kihívás.

Egyházterületünkben tíz frekvenciával rendelkezik a Reménység Hangja Rádió (Alexandriában, Câmpulung-on, Krajován, Drăgăşani-ban, Izvoarele-Zimnicea-n, Piteşti-en, Roşiorii de Vede-n, Scorniceşti-en, Slatinán és Zsilvásárhelyen [Târgu Jiu]), és napi huszonnégy órán át sugározzuk Isten megmentő evangéliumának üzenetét. Néhány éve „gyújtottuk meg” e modern „lámpások” lángjait, amelyek 10–25 kilométeres körzetben „világítanak”. Sokan hallgatják műsorainkat, és amikor gyökeret ereszt szívükben a reménység, hűséges hallgatóink megkeresnek minket a gyülekezeinkben, és a Szentírás alapos ismerőinek bizonyulnak. Reméljük, hogy idővel adáskörzetünk tovább fog terjeszkedni.

Egyházterületünk legtöbb megyeszékhelyén működik Sola Scriptura könyvesbolt,

amelynek visszatérő ügyfelei vagy a naturista termékeink iránt érdeklődnek, vagy bibliaismereti kurzusokon vesznek részt. Krajován nemsokára megnyitjuk a második Sola Scriptura könyvesboltot. Egyházterületi szinten kétszázötvenen végezték a tavaly nevelési programokat. Szívünk gyorsabban dobog, ha kurzusaink és egyházunk specifikus programjainak keretében népszerűsíthetjük a keresztény családi értékeket.

Évente egészség-táborokba gyűjtjük az egészségklubok tagjait, ami már hagyománnyá vált nálunk. Barátkozóink így sokkal nyitottabbakká válnak lelki értékeink befogadására. Beszélgetünk az emberekkel – így közeledünk hozzájuk. Az ASEF-utánfutók mellett – amelyben leolmlanak

a vallásos előítéletek falai – megemlítjük még az egyik presbiterünk figyelemre méltó kezdeményezését: egy egészség-karavánt állított üzembe. Egy csuklós buszban két fogorvosi széket működtet, van benne egy elkülönített vizsgáló és egy konferenciaterem, mind korszerűen felszerelve.

Egy másik laikusunk egészségügyi könyvek ajándékozásának akcióját vezette le a krajovai Electroputere Mallban: bárki levehette az általa érdekesnek talált könyveket a szabad polcokról, amelyeket a tavasz ideje alatt napról napra feltöltöttünk. Körülbelül 17.000 könyv került így módon a kereskedelmi központ vásárlóinak tulajdonába.

A laikus szolgálat területéről megemlítjük még két óvoda létesítését, amely kizárólag helyi támogatásnak köszönhetően működik. Hirdetjük Krisztust szavak által – mint azok a hívők, akik különböző klubokat alapítottak⁴ –, és szavak nélkül is, száz, hátrányos helyzetű gyermeket támogatva, az ADRA Szervezettel közösen.

A börtönszolgálatot is fontosnak tartjuk. Hányan közületek lennének hajlandóak lemondani a szombat délelőtti, kényelmes istentiszteletről, és súlyos bűnök miatt bebörtönzött személyeket látogatni? Beszámolóinkból tehát a börtönszolgálat önkéntesei sem maradhatnak ki. Értékeljük mindenki szociális gondozói és anyagi tevékenységét.

A Szentírás titkai

Az „Igazság az életért” című könyv (csak román nyelven jelent meg „Adevăr pentru viață” címmel, a ford. megj.) abból a meggyőződésből született, hogy lennie kell egy, a romániai állapo-

tokból merítkező könyvnek, amely az adventista hitet mutatja be. Az utolsó romániai népszámlálás alkalmával egyházterületünk megyéiben mérték a többségi vallás legnagyobb sűrűségét országunkban.⁵ Figyelembe véve az adott helyzetet, tíz prédikátorunk úgy döntött, hogy könyvet ír a Biblia legfontosabb tanításairól, amelyeket az őskeresztény egyház érveivel támaszt alá. A nyelvezet, a kifejezések és illusztrációk román jellegzetességeket hordoznak magukban, s a szerzők helyenként híres román teológusoktól is idéznek. Az utolsó fejezetben a Román Akadémia egyik tudományos kutatója osztja meg az olvasókkal hittapasztalatát.

A könyv egy év alatt elérte a 200.000-es példányszámot. Időközben megjelentek az ingyenes, letölthető elektronikus változatok is, és végül a PowerPoint bemutatók és szemináriumok, amelyek az írott könyvön alapszanak.

Mivel Mehedinți megyében mindössze 300 adventista él több tízezer más vallású ember között, néhány lelkészünk összefogott, és terjeszteni kezdte irodalmunkat. Az ügyért elkötelezett testvérek még a szomszédos megyékből is a segítségükre siettek. Így történhetett meg, hogy a tavaly ősszel és télen, mindössze hat nap alatt, önkénteseink 25.468 otthonba kopogtattak be és hagytak ott a könyveinkből. Az akció során 250 olyan településen terjesztették irodalmunkat, ahol még nincsen adventista jelenlét.

A misszió-szombatok alkalmával sokunkat a lelki beteljesülés érzése hatotta át. A falvakat járva találkoztunk olyan személyekkel, akik ki akarták fizetni az ajándékkönyveket, mások asztalhoz hívtak minket, és voltak, akik keserűségüket osztották meg velünk. Egyesek Bibliákat kértek tőlünk, és visszahívtak. Átlagban minden önkéntes 30 könyvet vagy füzetet osztott szét egy nap alatt. Nem csinálunk titkot abból, hogy ez a kizárólag az új-protestánsok által alkalmazott módszer sokakban előítéleteket ébresztett, mindazonáltal a megszólított személyek mindössze 5%-a nem fogadott el tőlünk semmiféle könyvet.

2015-től egészen máig körülbelül 200.000 könyvet osztottunk szét a Konferencia területének több mint 500 településén, főként Mehedinți, Vâlcea, Dolj és Teleorman megyékben.

Az említett területeken megtett első lépések után megerősödött bennünk a vágy, hogy tovább folytassuk az elkezdett munkát. Ma is keressük az érdeklődő embereket, barátkozunk velük, előadásokat tartunk nekik.

Tudtátok, hogy...

... Románia zászlaját egy oltyán alkotta meg, a román nemzeti himnusz pedig legelőször Râmnicu Vâlcea-n énekelték el?

... az első román nyelvű Bibliát Constantin Brâncoveanu adta ki, aki az Olt folyó mentén nevelkedett?

... Dumitru Cornilescu oltyán volt?

Ugyanolyan szép, de még eredményesebb munkát végeztünk a „Gyülekezet az otthonodban” nevű projekt keretében. Több tíz szolgálattelvőnk tapasztalta meg ennek a tevékenységnek az örömét az idei év első hónapjaiban. Bibliatanulmányokról van szó, amelyeket hatvan helyszínen – saját otthonaikban vagy nem adventista barátok otthonában – tartottak gyülekezeti tisztviselők és laikusok. További 15 laikusunk és presbiterünk tartott az elmúlt teleken nyilvános evangelizációkat, prédikálván Krisztust ismerősöknek és ismeretleneknek egyaránt. A „Hét nap Krisztusért” projektben közel háromszáz személy vett részt.

Mindennapi szabadságunk

Ami a vallásszabadságot illeti, területünkön biztatóak a körülmények. Örvendünk annak, hogy néhány gyülekezetünket a városi tanácsok is támogatták anyagilag, az imaházak karbantartása érdekében. Ha engedélyt kértünk nyilvános rendezvényekre, a legtöbbször pozitív válaszokat kaptunk. A helyi hatóságok támogatásával bannereket függesztettünk ki a városokban és az imaházaink homlokzatán.

Imáinkban kérjük Istent, hogy áldja meg városaink, községeink vezetőit, hogy egyházunk küldetése optimális körülmények közt folytatódhasson. Reméljük, hogy a jövőben is élvezhetjük a vallásszabadság minden áldását, és továbbra is imaházainkban, családi körünkben imádkozhatjuk Istenünket, értékelvén a Bibliát és a Próféta-ság Lelkének írásait.

Mindvégig az Urat szolgáljuk

Befejezésül, az Olténiai Egyházterület a Curie-rul Adventist és az Adventszemle minden olvasójának egészséget és Isten békéjét és örömét kívánja. Lelkészeink, presbiteraink – családjaikkal egyetemben –, gyermekeink, fiataljaink, alkalma-

A Pitești-i adventista imaház. Virtuálisan beléphettek az imaházba, ha rákattintottak a következő címre: <https://goo.gl/fjTtE9>

Ha szeretnétek egyenes adásban vagy felvételtől követni az Olténiai Egyházterület istentiszteleteit, meghívunk, hogy látogassátok meg gyülekezeteink weboldalait (Krajova, Pitești, Roșiori, Alexandria, Câmpulung Muscel). Továbbá letölthetitek a negyedévente megújuló *Info Oltenia* internetes újságot, amely biztosítja az Egyházterületben az információ áramlást. Ez a közlöny mintegy tükrözi az olténiai egyház tevékenységeinek, de van egy külmisziós híreket tartalmazó rovata is.

zottjaink és önkénteseink, könyvevangélistáink, misszionáriusaink és tisztségviselőink, a Szentlélek vezetése alatt mind a nagy adventista család részét képezzük, és vágyunk arra, hogy az élő és igaz Istent szolgáljuk. Várjuk Krisztust, aki megígérte nekünk: „Elme gyek, hogy helyet készítsék néktek. És ha majd elmegyek és helyet készítek titeket; ismét eljövök és magamhoz veszek titeket; hogy ahol én vagyok, ti is ott legyetek” (Jn 14:2–3). ■

Az Olténiai Egyházterület Bizottsága

1. Lucian Boia, *România, țară de frontieră a Europei*, Humanitas, 2005, 17.

2. Roxana Lupu, *Imagiinea adventistului în (limba și) literatură română*, TheoRhema 10/1 (2015), 110.

3. Lásd <https://facebook.com/citesteptoverbe/>

4. Lásd <https://facebook.com/mamicainteleapta>

5. Az ortodox vallású népesség aránya, megyénként: Olt – 99,4%; Vâlcea – 99,1%; Dolj – 98,9%; Gorj – 98,4%; Teleorman – 98,3%; Argeș – 97,9%; Mehedinți – 97,3% (a 2011-es népszámlálási adatok alapján).

Az Olténiai Egyházterület lelkészakara 2016 áprilisában.

AMiCUS CODING DAYS

Az AMiCUS Coding Days egy a műszaki vívmányok iránt érdeklődők és programozók számára rendezett esemény. A résztvevők célja széles körben alkalmazható applikációk készítése.

A négynapos esemény napirendjét úgy szerkesztettük meg, hogy a szakmai részen túl áldott, felemelő tapasztalatokban is részünk legyen, barátkozhassunk és élvezhesük Isten áldásait.

Mindannyiunk részvétele fontos volt azok számára, akiknek az életén könnyíteni szerettünk volna. A közös munka során magas diplomáciai érzékről tettünk bizonyosságot, közös céljaink elérése érdekében. És mivel az egészség nagyon fontos, kihasználtuk a szép időt is, amelyet Isten adott számunkra, és testmozgást végeztünk a szabadban.

Az eseményre március 16. és 20. közt került sor Méhkerten. Közvetlenül megtapasztalhattuk, hogy Isten foglalkozik velünk, érdeklődik irántunk. Ez abból is kiderült, hogy az Úr olyan személyeket küldött erre a találkozóra,

akik egyrészt profik ebben a szakmában és készségesek a munkára, másrészt pedig bátorító és értékelő üzeneteket szoltak az áhítatokon és a szemináriumokon, ami mindannyiunkat megerősített.

Isten anyagi forrásokat is megnyitott az esemény támogatásához, amelyen sikerült elkészítenünk minden alkalmazás prototípusát.

Az egyik kifejlesztett applikáció a Manage AMiCUS, amely a vezetőségi tanács számára nagy mértékben megkönnyíti és leegyszerűsíti a tagság koordinálását az egész országban.

Egy másik alkalmazás az egészségi állapotot vizsgáló Health Stats applikáció volt. Ennek célja segítséget nyújtani az orvosi terminológiát nem ismerő személyeknek az orvosi analízisek értelmezésében. Az eredmények bepötyögtetése után az alkalmazás értelmezi azokat, „véleményt alkot” az illető egészségi állapotáról, gyakorlati tanácsokat fogalmaz meg, amelyeket a felhasználó követhet, ha az eredményei rosszak.

Nagy szeretettel és gonddal dolgoztuk ki a Sustine ADRA! (Támogasd az ADRA-t!) nevű alkalmazást, amelynek segítségével a felhasználó megtudhatja, hogy melyek a legsürgetőbb szociális esetek, és milyen módon lehet segíteni rajtuk. Ez az applikáció azoknak jelent segítséget, akik adakozni szeretnének, mivel általa nagyon könnyen lehet pénzt átutalni egyik bank-számláról a másikra.

Szintén nagy sikernek örvendő alkalmas, amelyet az AMiCUS Coding Days keretében fejlesztettünk ki, a Good Habits (Jó szokások), amely az egészséges életmódra áttérni kívánó személyeknek nyújt útbaigazítást és segítséget. Ennek az applikációnak a segítségével a felhasználóknak egyrészt szemük előtt vannak naponkénti tevékenységeik, másrészt pedig feljegyezhetik az újabb feladatokat, amelyeket teljesíteniük kell.

A találkozónak öt munkaszessziója volt, három szemináriuma, naponta áhítata és számos alkalm, amikor ismerkedhettünk egymással, és fejleszthettük készségeinket a csapatmunkára.

Az AMiCUS Coding Days elérte célját: mindenik eltervezett alkalmazásnak elkészítettük a prototípusát, minden résztvevőnek alkalm volt valami újat tanulni és gyakorlatba ültetni az információtechnológia terén szerzett elméleti tudását. Jobban megismertük egymást, minőségi időt töltöttünk egymással, és közelebb kerültünk Istenhez.

Szeretnénk, hogy a következő találkozókra még több programozó legyen jelen, hogy minél több hasznos alkalmazást készítsünk embertársainknak. További információkat a kifejlesztett applikációkról és a következő munkatalálkozóról a <http://amicusromania.ro/coding-days> webcímről látogatható tudhattok meg. Bízunk Istenben, hogy továbbra is ugyanolyan csodálatosan fog támogatni ebben a projektben, mint tette azt eddig. ■

Carmen Buta, számítógépes programozó, tiszteletbeli AMiCUS-tag, eseményszervező

ADVENTISTA
DIÁKOK
CARMEN
BUTA

ÁLLÍTSD FEL A HELYES SORRENDET!

1. Helyezd megfelelő sorrendbe az alábbi szavakat, szókapcsolatokat, majd tanuld meg kívülről a bibliaverset

_____ Árnýékod
 _____ Az Úr
 _____ a te jobb
 _____ az Úr a te
 _____ a te őriződ,
 _____ kezed felől.

2. Tedd helyes sorrendbe az Újtestamentum könyveit.

_____ Júdás levele
 _____ Péter első levele
 _____ Jelenések
 _____ János első levele
 _____ Pál Filemonhoz írt levele
 _____ János evangéliuma

3. Helyezd kronológiai sorrendbe az alábbi bibliai személyiségeket.

_____ Énok
 _____ Mahalaléel
 _____ Séth
 _____ Járed
 _____ Matuzsálem
 _____ Ádám

4. Helyezd kronológiai sorrendbe a következő bibliai női szereplőket.

_____ Rebeka
 _____ Mária, Jézus anyja
 _____ Sára
 _____ Tábita
 _____ Éva
 _____ Ruth

5. Határozd meg az alábbi bibliai események helyes kronológiai sorrendjét.

A NYÁJ
 BARÁNYKÁI
 ALINA
 CHIRILEANU

Alina Chirileanu,
 az Unió Gyermek-
 osztályának aligaz-
 gatója

Megoldások: 1. Zsoltárok 121:5.; 2. János evangéliuma, Pál Filemonhoz írt levele, Péter első levele, János első levele, Júdás levele, Jelenések; 3. Ádám, Séth, Mahalaléel, Járed, Énok, Matuzsálem; 4. Éva, Sára, Rebeka, Ruth, Mária (Jézus anyja), Tábita; 5. Kain és Abel, József, Mózes, Jerikó meghódítása, Dávid és Góliát, Dániel, a keleti bölcsek, Pál és Szipás.

UGYANAZ AZ ERŐ SZÁMUNKRA IS!

A Szentlélek sosem megy szabadságra

„Isten a Szentlélek segítségével már ősidőktől kezdve tevékenykedett emberi eszközei által, hogy szándékát megvalósítsa a bukott emberiséggel. Ez megnyilvánult a pátriárkák életében. Mózes napjaiban gyülekezetének is »jó lelkét adta, hogy őket oktathá« (Neh 9:20). Az apostoli korszakban is hatalmasan működött Isten a Szentlélek erejével gyülekezetéért. Ugyanaz az erő adott hitet és bátorságot Kálebnek és Józsuének, mely az ősatyákat megerősítette; és ez tette eredményessé az apostoli gyülekezet munkáját. Támasza volt minden időben Isten hűséges gyermekeinek. A Szentlélek ereje által készítették utat a valdenssek, a sötét korszakok alatt, a reformáció számára...

Isten még ma is egyházát használja fel szándékának kinyilatkoztatására a földön... Megszentelt életű férfiak és nők sok helyütt közlik az emberekkel azt a világoosságot, amit Krisztus által nyertek. És miközben szétárasztják a fénysugarakat, mint tették azok, akik pünkösd napján részesültek a Lélek keresztségében: állandóan többet és többet nyernek a Lélek erejéből. Ily módon világítja be Isten dicsősége a földet.

Másrészt pedig egyes emberek ahelyett, hogy bölcsen kihasználnák a jelenben kínáló alkalmakat, ölbe tett kézzel várják a lelki felüdülés rendkívüli idejét, mely hatványozottan fokozná a mások felvilágosítására szolgáló képességüket. Elhanyagolják jelenlegi kötelességüket és kiváltságukat, fényük csak pislákol, miközben olyan időkre várnak, amikor minden fáradság nélkül nyerhetnek rendkívüli áldást, mely átformálja és szolgálatra alkalmassá teszi őket” (Ellen White, *Apostolok története*, 41–42).

Az Úr villámlást szerez

„A lelki kegyelem rendkívüli kiárasztását arra az időpontra ígérte Isten, mely megelőzi a vi-

lág aratásának befejezését, mely előkészíti a gyülekezetet Jézus eljövételére. Az Írás a Léleknek eme kiárasztását a késői eső hullásához hasonlítja; és ezért az erőttöbbletért könyörögjenek a keresztyének az aratás Urához »a késői eső idején«. Erre »az Úr villámlást szerez és záporosít ad nékik«. »Elküldi nektek az esőt, a korai és késői esőt« (Zak 10:1; Jól 2:23)...

Csak azok lesznek képesek ezt az erő napi szükségletükhöz és tehetségükhöz mértén felhasználni, akik a kegyelmi Forrás állandó és újabb áldásaiban részesülnek... A felszentelt munkás csodálatos vigasza az a tudat, hogy földi életében még Krisztus is naponként kérte Atyjától a szükséges kegyelmet és csak az Atyával töltött együttlét után ment másokat áldani és erősíteni. Isten Fia térdre borult imában Atyja előtt! Bár Isten Fia volt, mégis imával erősítette hitét, és a mennyei való érintkezésből merített erőt, hogy ellenállhasson a gonosznak, és segíthessen az emberek inségén” (uo., 42–43).

Isten munkatársai

„Isten előkészít minden munkást, aki Krisztus példáját követi, hogy befogadja és felhasználja azt az erőt, melyet Isten megígért egyháznak a föld aratásának megérlelésére. Ha az evangélium hírnökei megújítják odaszentelési fogadalmukat, az Úr napról napra újra megajándékozza őket Lelke megelevenítő és megszentelő jelenlétével. Mindennapi kötelességük teljesítését azzal a biztos tudattal kezdik meg, hogy a Szentlélek láthatatlan jelenléte teszi őket »Isten munkatársaiává«” (uo., 44). ■

**AZ ELNÖK
OLDALA
STEFAN
TOMOIAGA**

**MEGSZENTELT ÉLETŰ
FÉRFIAK ÉS NŐK SOK
HELYÜTT KÖZLIK AZ
EMBEREKEL AZT
A VILÁGOSSÁGOT,
AMIT KRISZTUS
ÁLTAL NYERTEK.
ÉS MIKÖZBEN SZÉT-
ÁRASZTJÁK A FÉNY-
SUGARAKAT, MINT
TETTÉK AZOK, AKIK
PÜNKÖSD NAPJÁN
RÉSZESÜLTEK A LÉLEK
KERESZTÉSÉBEN:
ÁLLANDÓAN TÖBBET
ÉS TÖBBET NYERNEK
A LÉLEK EREJÉBŐL.**

Ștefan Tomoiagă, a Román Unió elnöke

Mezőménési Egészség- és Életmódközpont

az egészséged oázisa

Szolgáltatásaink:

orvosi vizsgálat, EKG, periférikus érműködés felmérése (ér-Doppler), biokémiai orvosi analízisek, pakolások, paraffin, agyag, növényi szén, száraz és nedves szauna, jacuzzi, gyógytorna (terem/medence), túravezetés és aerob gyakorlatok a szabadban, svédmasszázs, „0” koleszterintartalmú vegetáriánus étrend, vegetáriánus főzőkőr, testsúlykontroll-program, dohányzásleszoktató-program, szaktanácsadás, elektroterápia, lézerterápia, mágneses terápia, ultrahang

Tájékoztatás és helyfoglalás:

Centrul de Medicină Lifestyle Herghelia, OP Ceaușu de Câmpie, Jud. Mureș, Cod 547140

Tel: 0265 324 010 | Fax: 0265 324 012 | Email: info@herghelia.org | www.Herghelia.org | www.HergheliaOnline.org